

KUB-11/2014.
(KUB-11/2014-2018.)
Ikt. Szám:KUB-40/48-2/2014.

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi bizottságának**
2014. szeptember 23-án, hétfőn, 10 óra 08 perckor
az Országház főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>A bizottság részéről</i>	5
<i>Megjelent</i>	5
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	5
<i>Meghívottak részéről</i>	6
<i>Hozzászólók</i>	6
<i>Résztvevők</i>	6
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	7
<i>Az Európai Unió olasz elnökségének prioritásai</i>	7
<i>Maria Assunta Acilli Sabbatini, Olaszország magyarországi nagykövetének bevezetője</i>	7
<i>Ódor Bálint (Külgazdasági és Külügyminisztérium) hozzászólása</i>	11
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	15
<i>Maria Assunta Acilli Sabbatini, Olaszország magyarországi nagykövetének válaszai</i>	23
<i>Ódor Bálint válaszai</i>	28
<i>További kérdések és válaszok</i>	30
<i>2. a) A kijevi kormány tudtával és utasítására Kelet-Ukrajnában folyó népiirtás, valamint az ehhez nyújtott külföldi támogatás elítéléséről szóló határozati javaslat (H/544. szám) (Gyöngyösi Márton, Vona Gábor (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)</i>	31
<i>b) Az Izrael állammal megkötött nemzetközi szerződések alkalmazása felfüggesztésének kezdeményezéséről szóló határozati javaslat (H/999. szám) (Vona Gábor, Bana Tibor, Gyöngyösi Márton (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)</i>	31
<i>c) Ukrajna szuverenitása és területi egységének, határainak sérthetlensége mellett címmel benyújtott határozati javaslat (H/1215. szám) (Gyürsány Ferenc, Dr. Vadai Ágnes, Varju László, Dr. Oláh Lajos (független) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)</i>	31
<i>d) Az Ukrajnában kialakult helyzetről szóló politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat (P/1197. szám) (Fodor Gábor</i>	

**(független) képviselő önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-
vételről) 31**

<i>Gyöngyösi Márton kiegészítése az a) és b) indítványhoz</i>	32
<i>Balatoni Monika válaszai</i>	35
<i>Kérdések, hozzászólások, válaszok</i>	36
<i>Szavazások</i>	37

Napirendi javaslat

1. Az Európai Unió olasz elnökségének prioritásai
2.
  - a) A kijevi kormány tudtával és utasítására Kelet-Ukrajnában folyó népiertás, valamint az ehhez nyújtott külföldi támogatás elítéléséről szóló határozati javaslat (H/544. szám) (Gyöngyösi Márton, Vona Gábor (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)
  - b) Az Izrael állammal megkötött nemzetközi szerződések alkalmazása felfüggesztésének kezdeményezéséről szóló határozati javaslat (H/999. szám) (Vona Gábor, Bana Tibor, Gyöngyösi Márton (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)
  - c) Ukrajna szuverenitása és területi egységének, határainak sérthetlensége mellett címmel benyújtott határozati javaslat (H/1215. szám) (Gyurcsány Ferenc, Dr. Vadai Ágnes, Varju László, Dr. Oláh Lajos (független) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)
  - d) Az Ukrajnában kialakult helyzetről szóló politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat (P/1197. szám) (Fodor Gábor (független) képviselő önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Németh Zsolt (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Gyöngyösi Márton (Jobbik), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Dr. Tilki Attila (Fidesz)
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)
Demeter Márta (MSZP)
Mesterházy Attila (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Csöbör Katalin (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)
Demeter Márta (MSZP) távozása után Mesterházy Attilának (MSZP)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Maria Assunta Acilli Sabbatini, Olaszország magyarországi nagykövete
Ódor Bálint, európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkár
(Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Balatoni Monika kulturális diplomáciáért felelős államtitkár
(Külgazdasági és Külügyminisztérium)

Részvevők

Kovács Zoltán államtitkár (Miniszterelnökség)
Szomráky Béla tolmács

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK (A bizottsági ülés szinkrontolmácsolás kíséretében zajlik.): Tisztelt Bizottság! Jó reggelt kívánok. Bejelentem a helyettesítéseket. Bartos Mónika helyettesíti Csöbör Katalint. Van-e egyéb helyettesítés? (Senki sem jelentkezik.) Nincs.

Megállapítom a határozatképességünket. A napirendet megküldtük. Van-e a napirenddel kapcsolatban bárkinek kérdése? (Senki sem jelentkezik.) Amennyiben nincs, fölteszem szavazásra. Ki támogatja? (Szavazás.) Köszönöm szépen. A napirendet elfogadtuk.

Az Európai Unió olasz elnökségének prioritásai

Nagy tisztelettel köszöntöm az olasz nagykövet asszonyt, őexcellenciája Maria Assunta Acilli Sabbatini úrnőt, és hasonlóképpen köszöntöm Ódor Bálint európai ügyekért felelős helyettes államtitkárt. Szintén köszöntöm Kovács Zoltán államtitkár urat a Miniszterelnökségről. Köszöntjük őt is, örülünk, hogy itt van velünk. Gondolom, a jövőben szoros együttműködés fog kialakulni közöttünk.

Azt beszéltek meg a helyettes államtitkár úrral és a nagykövet asszonnyal, hogy először a nagykövet asszony fogja ismertetni az olasz európai uniós elnökség prioritásait. Ezt követően pedig a helyettes államtitkár úr a magyar hivatalos álláspontot fogja ismertetni az olasz elnökségi programmal kapcsolatban.

Azt javaslom, hogy azt követően hallgassuk meg a frakciók álláspontját, a képviselői véleményeket, majd vendégeink újra megkapják a szót. Amennyiben ez így elfogadható, tisztelt bizottság, megadom a szót Olaszország magyarországi nagykövetének, tessék parancsolni!

Maria Assunta Acilli Sabbatini, Olaszország magyarországi nagykövetének bevezetője

MARIA ASSUNTA ACILLI SABBATINI, Olaszország magyarországi nagykövete: Elnök Úr! Elnökhelyettes Urak! Képviselő Hölgyek és Urak! Hadd tegyem hozzá: Kedves Barátaim! - Mert nagyon sok olyan arcot látok, aki már nagyon ismerős számomra, és akiket a magyarországi tartózkodásom során őszintén barátainak tekintek. Az az emberi melegség, amit kapok tőlük, mindenféle distinctio, mindenféle politikai hovatartozás nélkül; azt hiszem, nagyon nagy szeretettel fogadtak és ezt szeretném viszonzni.

Megpróbálom a prezentációmát egy rövid általános áttekintés után azokra az argumentumokra koncentrálni, amelyek azt hiszem, a legnagyobb érdeklődésre tartottak számot: vagyis az Európai Unió külpolitikája, feltéve, hogy végre valóban sikerül kialakítani egy igazi európai uniós külpolitikát. Amint bizonyára sokan már látták, miután belenéztek a Brüsszelből, Rómából, Milánóból érkező jelentésekbe, lényegét tekintve a soros olasz elnökség programja három stratégiai programon alapul, problémákat ölel föl. Az első, elkerülhetetlen téma a 26 millió munkanélküli jelenlétében a növekedés és a foglalkoztatás.

A második téma az állampolgároknak az a fajta biztonsága, hogy teljes mértékben tudják állampolgárságukból, illetve polgári jogaikból származó jogukat gyakorolni, a harmadik pedig ezt általában szerte a világon mindenhol. Természetesen ez az elnökség azzal találta magát szemben, hogy egyfajta finansziális kontinuitást biztosítson, miközben az Európai Unió összes intézményét teljes mértékben meg kell újítani, és az átmenethez mindenféleképpen újfajta megközelítést

kell alkalmazni, kritikusnak is kell lenni. Mi a magunk részéről nagyon boldogok vagyunk, a kormány nagyon elégedett azzal, hogy hozzájárulhatott egy olyan egyezséghez, amely az Európai Unió csúcán a felelős beosztásokat illeti, és most végül is az új bizottság összetételével kapcsolatban azt hiszem, az utolsó verdiktet várjuk. Reméljük, hogy semmiféle akadály nem fog közbejönni. Az Unió hitelessége elsősorban attól függ, hogy tudja-e biztosítani már az olasz elnökség megkezdése előtt jóváhagyott európai uniós agenda továbbvitelét. Mindenféleképpen meg kell felelnünk állampolgáraink elvárásainak, akik szkepticizmust mutattak fel a jelen kihívásaira adott eddigi válaszokkal kapcsolatban gazdasági, társadalmi jellegű kérdésekre is, de van egyfajta demokráciadeficit is az állampolgárok és az európai intézmények között, legalábbis ez az érzet elég erős.

Természetesen az Uniónak fel kell magának tennie a kérdést, hogy tulajdonképpen miért is van ez az euroszkepticizmus, minimum honnan jönnek a jogos kritikák, miért jönnek és ezekkel szerénységgel, alázattal és bátran kell szembenézni. Nyilvánvaló volt a válasza az állampolgároknak, amikor elmentek az európai parlamenti választásokra. Mi úgy látjuk, hogy ez nem elégséges, ami eddig van. Olaszországban annak ellenére, hogy visszaesett a szavazók száma, mégiscsak a legnagyobb mértékben járultak hozzá, több mint 60 százalék. Tulajdonképpen az a lényeg, hogy miért is jött létre az Európai Unió, és mit kell igazából tenni a prosperitásért és a növekedésért.

A mi kormányunknak az a véleménye, hogy nem kevesebb, hanem több Európára van szükség, de egy kicsit más Európára, egy olyan Európára, amelynek abba kell hagynia azt, hogy olyan részletkérdésekkel foglalkozzon, amelyek túl - hogy is mondjam - specifikusak. Inkább nagy dolgokkal foglalkozzon, nagy stratégiákkal, olyan koordinálással foglalkozzék, amelynek a témája egy kontinentális szolidaritás. Ennek kellene lennie az Európai Unióban való részvételünk filozófiájának.

Részletesebben szólva a növekedési perspektívák javítása érdekében, a fejlődés érdekében mindent meg kell tennünk, mert ettől függ nagymértékben az európai unióbeli fejlődés. Éppen ezért az elnökségünk egy olyan gazdasági politikát próbál előmozdítani, amely nagyobb integrációt akar az egységes piacon, növekedést. Az egységes piaccal kapcsolatban van egy fontos stratégiai része is, összefügg a külpolitikával is, ez az energia, az egységes energiapiac. Az energiakérdésen nagyon sokat gondolkodnak Magyarországon is. Ez egy olyan téma, amelyet egyedül egyik ország sem tud megoldani az országaink közül, már csak azért sem, mert egy-két kivételtől eltekintve mindnyájan dependensek, függők vagyunk.

Mik a problémák? A probléma elsősorban a piacaink integrációja, az energiapiac integrációja. Valóban egységes energiapiacot kell létrehozni, amely jelen pillanatban nem létezik. A hálókat össze kell kötni, diverzifikálni kell a beszerzéseket és mindazokat az intézkedéseket, amelyek az alternatív energiák bevonását illetik, új hálózatok kiépítése, újfajta fogyasztás, ezeket mind-mind integrálni kell abba az agendába is, abba a környezeti agendába, amely számunkra nagyon kedves téma, hiszen látjuk a klímaváltozás következményeit is, és jobban kell óvnunk környezetünket. Ugyanakkor a green economy a mi véleményünk szerint nagyszerű, új lehetőségeket, fejlődési lehetőségeket rejt magában, technológiai, innovációs fejlődési lehetőségeket, tehát hozzájárulhat a reális gazdaság újra fellendítéséhez.

A második oszlopa a dolgoknak az állampolgári jogok szabad gyakorlása. Egy nagyon személyes megjegyzést tennék. Nagyon sok országban, beleértve az enyémet is, elsősorban az enyémet, nagyon gyakran okoskodnak úgy, hogy Európának tulajdonítunk bizonyos dolgokat, hogy ő, ezt Európa akarja, és mindenképpen azért kell megtennünk, mert ezt Európa kéri tőlünk. Én ezt nagyon jól látom, hogy ez - hogy is mondjam - egy politikai játék része, gyakorolják mindenfelé.

De becsapjuk választóinkat, ha továbbra is azt az impressziót adjuk, azt a benyomást keltjük, hogy az európai döntéseket nem egységesen csináljuk, hiszen mindnyájan felelősek vagyunk érte. Néhány országban bizonyos intézkedéseket hoznak ahhoz hogy közelebb hozzák a döntéseket, Olaszországban például azt vezették be néhány éve, olyan gyakorlat van, hogy semmiféle Brüsszelben aláírt, kijelentett, megosztott olasz vélemény nem hangozhat el, ha az előzőleg a parlamentben nem kapott jóváhagyást. Ez csak egy lépés ahhoz, hogy jobban legitimáljuk a döntéseinket, amelyek aztán az állampolgárok életére visszahatnak. Nyilvánvalóan el kell mozdítani egy sor, akadályt jelentő procedúrát, amelyek csak frusztrációt keltenek a szavazókban. Accountabilityról beszélünk, a szavazókkal szembeni felelősségről, transzparenciáról, a bürokrácia redukálásáról. Ezek azok a válaszok, amelyeket Európától a szavazók elvárnak és amelyeket egy szavazókhöz közel álló Európának meg kell adnia.

Az európai külpolitikára térnék rá. Engedjék meg, hogy megosszak önökkel egy személyes élményt. Életemnek nagy részét, pályám nagy részét Kínában töltöttem. Kína növekedő ország, nagyon nagy tiszteltet érzek iránta, mert hihetetlen kihívásokkal néznek szembe a kínai vezetők, embertelen nagy kihívások ezek, és végül is a fejlődés azzal a kritikával együtt, amivel bármikor illethetjük a kínai rendszert, a fejlődés vitathatatlanul jelentős. Mi nem tudunk ringbe szállni ezekkel a szisztémákkal.

Az Európai Unió egyik alapító atyja mondotta volt ezeket, akit szívesen idézek, mert nagyon nagy mértékben egyetérték a gondolkodásával: Alcide De Gasperi-ről van szó. Ha meg akarjuk őrizni a szabadságunkat, ami 1945 után, a második világháború után egy olyan országban, mint Olaszország, alapvető téma volt, ebben az országban ugyanis a legerősebb kommunista párt létezett Nyugat-Európát nézve, tehát rendkívül érzékeny dolog volt, a két blokk között állt ez a párt. Tehát ahhoz, hogy a szabadságunkat megőrizzük - mondta De Gasperi - amely a polgárháború nyomán került előtérbe, a fasizmus ellen vívott harcban, akkor egységesnek kell lennünk. Mert ha egységesek vagyunk, csak akkor tudunk erősek lenni. A szabadság egyenlő az erővel, az erő egyenlő az egységgel.

Ez a tematika nem vesztette el a jelentőségét. Ezen a globalizált szinten több mint 500 millió európainak nincs más választása, mintsem hogy koordinálják magukat. Természetesen a legnagyobb közös nevezőt kell megtalálni, ami mindenki érdeke. Két példát hoznék, amelyek a legfontosabbak. A terrorizmus például, ami egyre inkább terjed, radikalizálódik egy olyan világ, amelyben derűsen szeretnénk dialógust folytatni, de amely nyilvánvalóan prédája nagyon erős ellentmondásoknak. Itt elsősorban az Iszlám Világra gondolok.

A másik téma pedig határaink biztonsága. Sajnos Magyarország is kezdi megtapasztalni ha nem is - és hál' Istennek - ugyanolyan demográfiai következményekkel, kezdi megtapasztalni Magyarország is az emigráció problémáit, amelyekkel Olaszországnak sajnos napról napra és nagy drámaisággal kell szembenéznie a határok, dél-európai nyitottsága miatt, a fokozott migráció miatt, mármint a Földközi-tenger felől. De ott van például, hogy Európa helyzete rosszabbodna, akkor azt is figyelembe véve, hogy Ukrajnában nagyon erős magyar kisebbség van, akkor a téma még érzékenyebb lenne. Láttam olyan statisztikákat is, hogy az utóbbi években Magyarországon 9-re emelkedett a menedéket kérők száma. Szerencsére olyan számokkal nem kell megküzdenuik, mint nekünk, de végül is olyan téma, amit együtt kell kezelnünk, aminek a gyökerei abban a politikában vannak, a külpolitikában. Végül is milyen a mi viszonyunk azokkal az országokkal, ahonnan az emigráció, a migrációs hullám elindul?

A másik külpolitikai kérdés, ami különlegesen érzékeny dolgokat vet fel, az a kisebbségek védelme. Ha sikerül garantálnunk teljes működését, teljes tiszteletben tartását a kisebbségek helyzetének az Unión belül, akkor ezek a kontrasztok, ezek a feszültségek, amelyek kulturális, etnikai, nyelvi kisebbségek jelenlétéhez kötődnek az Európai Unió számos helyén, természetesen nem jelentenek olyan nagy kihívást a globális biztonság felé, mint amit mi mostanában élünk és átélünk.

A következő hónapokban az olasz soros elnökség idejére Budapesten egy szemináriumot hozunk össze a Frontexszel az önök és a mi szakembereink bevonásával, akik a migráció formáit fogják áttekinteni. Olyan problémák ezek, amelyek nagy belső tenziókat, feszültségeket generálnak, mert az emigránsok sajnos - Hogy is mondjam csak? - általában rémült, kétségbeesett emberek. Nem szofisztikált entellektüelekről van szó, akik helyet akarnak találni maguknak egy új társadalomban. Nehezen találnak nyelvet, megértést, beilleszkedést.

A migráció nem régi probléma Olaszországban, de olyan országok is, ahol nagyon nagy tradíciói vannak a kisebbségek kezelésének, más közösségekbe integrálásának - például Franciaországra vagy Nagy-Britanniára gondolok vagy Németországra -, ők is átéltek ezeknek a közösségeknek a lázadásait, ahol ott van az intolerancia is meg a beilleszkedési zűrzavarok.

Ebben a pillanatban számunkra a legfontosabb az ukrajnai krízis, ami itt áll az ajtónk előtt, a kapu előtt. Számunkra nagyon fontos, és nagy csalódást okoz. Olaszország azon országokhoz tartozik, aki mindig is hitt az Oroszországgal folytatott partnerkapcsolatban. Mélységesen sajnáljuk, nem tudok más szót használni, nagyon sajnáljuk azokat a lépéseket, amelyeket orosz barátaink megtettek, mert azt mutatták ezzel fel, hogy az a véleményük az Európai Unióról, hogy egy agresszív valami. De hogyan térjünk vissza az oroszokhoz, a tárgyalások asztalához? Ugyanakkor nagyon eltökélt pozíciót kell tanúsítanunk azért, hogy elkerüljük azt, hogy valamifajta újabb beavatkozás következzen azon országok belügyeibe, akik Nyugat- és Kelet-Európa határán élnek, illetve Kelet felé határvidéken élnek. Ezekről a szankciókról tudjuk, hogy csak nagyon relatív a hasznuk, olyan rendelkezések ezek, amelyek az azokat alkalmazó országokat is megkárosítják. Olaszországnak Oroszországgal akkora kereskedelmi forgalma van, mint a magyar GDP, úgyhogy láthatják, hogy mibe kerül ez nekünk, ha nem toleráljuk ezeket a beavatkozásokat.

Ugyanakkor ez nem azt jelenti, hogy nem kell ezeket meglépnünk, mert egy pozíció felmutatása, érvényre juttatása mindig költséges. Ezt a költséget fizetjük. Ha lennének alternatív elképzelések, nagyon boldogok lennénk, azt hiszem, a kreativitás ezen a területen relatív. Mit lehet tenni? Nagy kérdőjel van. Lenin mondta ugyebár: mit tegyünk? Sto gyelaty? Azt hiszem, ezt a választ tudtuk csak eddig megtalálni. A „Sto gyelaty?” a tolmács fordítása volt, bocsánat, de szó szerint ezt mondta.

A Balkánon mi a helyzet? Nagyon jól tudjuk, hogy itt nagyon közeli a magyar álláspont. Ez egy olyan másik terület, ahol potenciálisan instabilitás is lehet. Mindig is azt vallottuk, szükség van olyan pozíció felmutatására, amely azon balkán országok közeledését segíti elő, amelyek még nincsenek közel a teljes integrációhoz. Ószintén szólva nagyon számítunk a magyar támogatásra ezen az úton. Nem könnyű út, de a mi véleményünk szerint ennek nincs alternatívája, mert az exklúzió, a kizárás további destabilizáció forrása lehet.

A békefolyamat Közel-Keleten: ez egy másik olyan téma, amely meglehetősen nehéz. A legújabb tervről, fejleményekről: a kalifátusban tanúsított szörnyű tettek túrhetetlenek, egy civil világ nem tudja ezt tűrni. Hogyan lehet ezt blokkolni, leállítani? Az iszlám világgal való konfrontálódás radikalizálódása, azt hiszem, a moderált iszlám országokkal együtt kell működnünk. Ez a dolog kulcsa. Azért kell dolgoznunk, hogy ezekben az országokban olyan életkörülményeket biztosítsunk,

amelyek biztosak és stabilak, amelyek attól is megóvnának, hogy a migrációs folyamat nagyon nagy dimenziókat öltön. A legnagyobb része nem a totalitása a migrációs folyamatoknak, illetve a menedékkérőknek. Általában délről jönnek, Szíria, Palesztina, Líbia, Egyiptom és így tovább, tehát a Földközi-tenger déli része felől érkeznek ezek az emberek, ilyen epochális, korszakos jelenségeket, nehézségeket egyedül egyetlenegy ország sem tud megoldani. Együttműködésre, szolidaritásra van szükség, csak ezzel lehet megoldani, más alternatívákat nem látunk. Meg is állnék, mert úgy gondolom, hogy érdekesebb lehet önök számára esetleg kérdéseket feltenni, amelyekre megpróbálok válaszolni. Meg is állok, az önök rendelkezésére állok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, nagykövet asszony, az ismertetőt. Hadd adjam meg a szót Ódor Bálint helyettes államtitkár úrnak! Parancsoljon!

Ódor Bálint (Külgazdasági és Külügyminisztérium) hozzászólása

ÓDOR BÁLINT helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagykövet asszony! Nagyon köszönöm az előadását, nagyon lényegre törő és rövid bemutatása a prioritásoknak, de a lényegét mondta el.

Szeretnék reflektálni alapvetően az elhangzottakra. Mielőtt ezt megteszem, egy rövid helyzetértékelést szeretnék adni, ahogy mi látjuk ma az Európai Unió helyzetét. Az elmúlt két elnökség során sikerült stabilizálni az euróövezet pénzügyi, gazdasági helyzetét. Ez nagyon örvendetes volt, mert lehetővé tette, hogy foglalkozzunk végre ne csak ilyen tűzoltó jellegű válságkezeléssel, hanem hosszabb távú döntéseket is készítsen elő az Európai Unió és hozzon meg.

Ugyanakkor azt látjuk ma, hogy ez a stabilitás hosszú távon jelenleg még nem biztosított, a stabilitás fenntarthatósága, tehát csökken a gazdasági növekedés fontos országokban, az euróövezetben összességében is csökken a gazdasági növekedés, nő az államadósság több országban, további strukturális intézkedések elfogadását látja szükségesnek több országban. Tehát azt szeretném ezzel jelezni, hogy az a bizonyos stabilitás, ami az elmúlt egy évet jellemezte, ma nem tűnik annyira biztos alapokon állónak. Ezért azt gondolom, a következő hónapokban ez a kérdés vissza fog jönni az EU napirendjére, és már látjuk is, hogy visszajön, tehát az Európai Tanács, aminek az ülései októberben és decemberben lesznek, foglalkozni fog újra a gazdasági válság kérdéskörével, azzal, hogy hogyan tudjuk stabilizálni a gazdasági helyzetet.

Itt hadd tegyek még egy megjegyzést! Azt gondolom, mi ezt régóta mondjuk, hogy annak a biztosítása, hogy az euróövezet hosszú távon fenntarthatóan növekedjen és stabil legyen, ennek a feltételeit még nem teremtette meg az Európai Unió, még további fontos döntésekre van szükség. Amit láttunk az elmúlt egy évben, az az, hogy létrejött a Bankunió, amely egy rendkívül nagy lépés a pénzügyi integráció terén, és fontos eredményeket hozott. A stabilitási mechanizmus, vagyis az intézményrendszere novemberben el is kezd működni. Most stressztesztet hajtanak végre a bankokon, és akkor látni fogjuk, hogy pontosan az euróövezet nagy bankjainak milyen a pénzügyi helyzete.

Ez csak egy bevezető, de azt gondolom, szükséges lehet a következő egy évben, akár az olasz elnökség során, de azt követően is végiggondolni, hogy hogyan lehet a gazdaságpolitikai koordináció területén előrelépni az euróövezet számára. Hangsúlyozom, hogy ez nem az egész Európai Unióról szól, hanem az euróövezetről. Magyarországnak nagyon fontos érdeke, hogy az euróövezet fenntartható módon növekedjen.

A másik megjegyzés, amit még előzetesen szeretnék tenni, és ez kapcsolódik nagykövet asszony több megjegyzéséhez, az, hogy számunkra nagyon fontos, hogy az Unió új intézményrendszere hatékonyan működjön. Erre nagyon sok konkrét kezdeményezés látott napvilágot az elmúlt hetekben, és még a következő hetekben is számítunk arra, hogy több ilyen javaslat elhangzik. Ennek az egyik eleme az, hogy Juncker megválasztott új bizottsági elnök egy új típusú struktúrára tett javaslatot a Bizottság működése tekintetében. Tehát nem egy olyan struktúrában fog működni a következő öt évben az Európai Bizottság, mint azt most teszi, hanem mind a munkaszervezés, mind a portfóliók elosztása tekintetében egy újszerű megoldást javasolt. Azt gondolom, a Bizottság elnökének legfontosabb célkitűzése az volt, hogy működjön hatékonyan az Unió.

Itt kapcsolódik az a megjegyzése, hogy mondjam, fontos megjegyzése a nagykövet asszonnak, ami azt szolgálja, hogy az olasz elnökség is arra törekszik, hogy megtalálja a hatékonyabb működés kereteit. Itt mi magyar részről azt hangsúlyozzuk, hogy támogatjuk az olyan törekvéseket, amelyek a lisszaboni szerződés keretei között próbálják meg a hatékonyságot növelni. Nem gondoljuk, hogy ezen túlmenő kérdésekkel is kellene most foglalkozni. Ez az augusztus végi, egyébként európai miniszteri tanácskozásnak is az egyik fő témája volt, hogy hogyan tudjuk hatékonyabbá tenni az egész döntéshozatalt. De mi azt gondoljuk, itt alapvetően arra kell törekedni, hogy maradjunk a szerződéses keretek között, és az intézményi kérdések ne tereljék el a figyelmünket a fontos, polgárokat érintő kérdések megoldása elől. Ezt szerettem volna csak előljáróban mondani.

Az elnökségi program tekintetében összességében Magyarország támogatja az olasz elnökség törekvéseit. Nagyon örülünk, hogy a legfontosabb célkitűzés a munkahelyteremtés, a gazdasági növekedés előmozdítása. Ez mindenképpen a magyar külpolitikának és külgazdaság-politikának is az egyik legfontosabb új célkitűzése vagy célkitűzése, hogy próbáljuk úgy fejleszteni a gazdasági tevékenységet az európai uniós országokkal és az Európai Unió kívüli országokkal, hogy az beruházásokat hozzon és munkahelyeket teremtsen. Tehát mi minden olyan kezdeményezést támogatunk európai uniós szinten is, amely a gazdasági növekedést erősíti, illetve létrehoz újabb munkahelyeket. Itt a fiatalok munkanélkülisége is kiemelt kérdés európai szinten. Ezekben a kezdeményezésekben is aktívan részt veszünk.

A második téma, amit a nagykövet asszony mondott, az energia kérdése. Ezt is nagy örömmel látjuk, hogy ez ilyen kiemelt helyen szerepel a programban. Ez egy nagyon komplex kérdéskör. Csak röviden utalnék a magyar álláspont legfontosabb, sarkalatos pontjaira.

Elhangzott az, hogy létre kell hozni egy közös piacot Európában, közös energiapiacot. Talán emlékszik is a tisztelt bizottság arra, hogy 2011-ben amikor a magyar elnökség alatt mi vittük az uniós témákat, akkor elfogadtattunk egy olyan döntést a tagállamokkal, hogy 2014-re - és ezt a miniszterelnökök is megerősítették - létre kell hozni ezt a közös energiapiacot, és ez nem jött létre és nem fog létrejönni idén, sajnálatos módon. Ez minket azért is érint meg érdekel, mert főleg azért sem jött vagy nem jön létre, mert Közép-Európában, a mi térségünkben nem adtak még a feltételei és a keretei annak, hogy működjön egy energiapiac, ezért minden olyan kezdeményezés, ami itt is elhangzott, hogy diverzifikáció, az interconnectorok megépítése - tehát hogy össze kell kötni magukat a nemzeti hálózatoknak - minden ilyen területen nagyon pozitívan állunk hozzá az elnökségi kezdeményezésekhez.

Hadd emeljek ki még egy kérdést, ami azt gondolom, az Unió versenyképessége szempontjából is kiemelt jelentőségű most is és az is lesz, ez az energiaárak kérdése, ami szintén összefügg egyébként a belső piaccal, szintén

összefügg azzal, hogy mennyire sikerül összekötni az európai tagállami hálózatoknak magukat egymással. *(A tolmács jelzi, hogy nem hallja a beszélőt. - Rövid technikai szünet.)*

Itt elhangzott, hogy nagyon fontos döntési helyzet van az úgynevezett klíma- és energiacsomag tekintetében. Az év végéig, de az elnökség tervei szerint októberben már szeretnének döntést hozni arról a csomagról, ami azt célozza, hogy csökkentse az Európai Unió a szén-dioxid-kibocsátást, illetve egyéb célokat is tudjon elfogadni magára nézve. Tehát 2030-ig 40 százalékos szén-dioxid-kibocsátáscsökkentés a terv, illetve van két szám is. Az egyik az energiahatékonyságra vonatkozik, a másik a megújuló energiaforrások felhasználására.

És itt egy nagyon fontos kérdéstről van szó, ahol mi azt mondjuk, hogy amikor erről az energia- és klímacsomagról beszélünk, akkor ezt mindenképpen abba a kontextusba kell helyezni, ami az európai versenyképesség kontextusa, és olyan döntést hozunk, olyan célokat várjon el az Európai Unió és a tagállamok, amelyek nem gyengítik, hanem erősítik az európai versenyképességet.

Itt van a számunkra egy második pont, ami számunkra nagyon fontos volt és lesz is, az az, hogy nem szeretnénk, ha az energiagamix kérdésében bármifajta uniós hatáskör létrejönne sem direkt, sem indirekt módon, tehát azt gondoljuk, hogy nagyon fontos megtartani azt a szuverenitását minden országnak, hogy maga döntse el, hogy milyen típusú energiaforrásokat szeretne fölhasználni. Ez az energia- és klímacsomagban is megjelenik, mert a megújuló energiaforrásokat, adott esetben, ha az a cél, hogy kötelező jelleggel előírjuk, hogy egy tagállamban mekkorára kell nőni ennek az aránynak, azzal úgy gondoljuk, hogy ez az energiagamix és ez a szuverenitás az energiapolitika terén gyengülne, tehát mi ezt nem támogatjuk. Mi azt gondoljuk, fontos a szén-dioxid-kibocsátási szint csökkentése, de az odavezető út, hogy ezt hogyan éri el egy ország, fontos, hogy megmaradjon a tagállamok kezében a döntés erre vonatkozóan.

Nagyon röviden beszélnék az energiabiztonságról. Az energiabiztonság is nagyon fontos téma, amit nagykövet asszony is érintett. Számunkra lényeges, hogy az észak-déli összeköttetés létrejöttön, illetve hogy nemcsak az energiaforrások diverzifikációja, származási helye szerint valósuljon meg, hanem az útvonal szerint. Ezért kiemelt jelentőségű számunkra továbbra is a Déli Áramlat megvalósítása.

Röviden szólnék a külpolitikai kérdésekről, sorrendben, ahogy haladt a nagykövet asszony. A migráció valóban kiemelt jelentőségű kérdés. Én úgy mondanám, hogy a belső euróövezeti válság mellett megjelent az ukrán válság mint külső válságtényező, egy harmadik válságtényező, ami szerintem hosszabb távon Európát is fenyegeti és mindenképpen foglalkozni kell vele komolyan, ez az illegális migráció kérdése. Valóban Magyarországon is az elmúlt két évben jelentősen nőtt a bevándorlók száma, alapvetően a menedékkérők száma, akik nagyrészt nem olyan menedékkérők, akik valóban jogosultak a menedékstátusra. Elhangzott ez a szám, hogy hétszeresre növekedett. Ez azóta egyébként csökkent, a tavalyi évhez képest 40 százalékos visszalépés van a számokban, de így is nagyon magasnak mondható.

Úgyhogy mi az európai fórumokon azt képviseljük, hogy ismerve és tudva, hogy Olaszország problémája nagyságrendileg nagyobb, nagyon fontos, hogy ne csak a déli határokra, a tengeri határokra figyeljünk, hanem a szárazföldi, keleti határokra is, és egy egységes politikát valósítsunk meg ebben, mert egyébként természettől fogva azok a mozgások, amelyek ha délről nem tudnak bejönni, akkor meg fognak próbálni új utakat találni, tehát mindenképp olyan megközelítésre van szükség - és ez az, ami egyébként most a politika is -, hogy mind a két irányba figyeljünk oda, és mind a két irányba adjunk forrásokat.

Elhangzott itt az is, hogy fontos a kisebbségek helyzetére kiemelt figyelmet fordítani. Nagy örömmel halljuk ezt, és azt gondoljuk, hogy a konkrét területeken is mindent megteszünk, megtettünk és meg fogunk tenni annak érdekében, hogy a kisebbségek helyzete javuljon és valóban, amit nagykövet asszony mondott, hogy a kisebbségek erőforrásként, értéként jelenjenek meg.

Hadd utaljak egy kérdésre! Mi kiemelt figyelmet helyeztünk augusztusban - előtte is, de augusztusban konkrét kezdeményezéseket tettünk -, hogy az iraki helyzetben különös figyelmet szenteljünk a keresztény kisebbségeknek, előtte is megtettük ezt más vonatkozásban, de ez az Európai Tanács augusztus 30-ai következtetéseiben vissza is tükröződik, hogy különösen oda kell figyelni a vallási kisebbségekre és a keresztény kisebbségekre.

Itt még hadd mondjak két dolgot. Fontos eredménye az elmúlt egy évnek, hogy sikerült a CEPOL székhelyét Budapestre hozni. Ennek novemberben lesz a megnyitása, ami számunkra nagyon nagy dolog; ez az Európai Rendőrákadémia működése. Ezzel lesz Magyarországon 10 év alatt az első ügynökség.

Az ukrán válságról nagyon röviden szólnék, mert nyilván nagyon hosszú lenne, ha kifejteném a részletes álláspontot. Azt gondolom, hogy ami elhangzott: mi a tárgyalásos megoldás pártján vagyunk, és azt gondoljuk, hogy minden olyan kezdeményezést európai szinten, nemzetközi szinten, amely a válság gyors, békés, politikai tárgyalások útján történő megoldását célozza, mi támogatunk.

Nagyon fontos, ami elhangzott a szankciók tekintetében is. Fontos célkitűzésünk, hogy az európai egység megmaradjon és megőrizzük, ugyanakkor osztjuk azt a véleményt, illetve talán még erősebben osztjuk mint valljuk, mint Olaszország, hogy a szankciók nem biztos, hogy a legeredményesebb eszközei a megoldásnak. Ennek ellenére azt gondolom, hogy különös figyelmet kell arra is szentelni, hogy a szankciók nem egyenlően érintik a különböző tagállamokat, tehát ilyen értelemben az európai szolidaritásra nagy szükség van, de ez is elhangzott itt a nagykövet asszony részéről. Azt jelezném még, hogy mi Ukrajna irányába nagyon sok konkrét lépést tettünk az elmúlt időszakban és fogunk is tenni annak érdekében, hogy stabilizáljuk Ukrajnát, erősítsük Ukrajna stabilitását. Ilyen kérdés például az energiaforrások nyugatról keletre történő eljuttatásának lehetőségének megteremtése, illetve ez már működő gyakorlat már tavaly óta. A lengyel, magyar és szlovák Reverse Flow tekintetében azt kell hogy mondjam, hogy a magyar a legnagyobb kapacitású, ami a legnagyobb gázmennyiséget tudja eljuttatni Ukrajnába.

A másik dolog, hogy a stabilitási megállapodásnak mindig is támogatói voltunk; a vízumpárbeszédnek is szószólói voltunk, és azt gondolom, hogy nagy előrelépés Ukrajna felé, hogy a második szakaszába lépett a vízumdialogus, ami azt jelenti, hogy most már a jogszabályokat az ukránok hozzáigazították az európai kérésekhez, most már a végrehajtásra kell figyelni, és azt gondolom, hogy rövid távon megvalósulhat a vízummentesség, amit mi az elejétől kezdve hangsúlyosan kértünk. Ez azt igényli még például, hogy majd biometrikus útleveleket kell kiállítani az ukrán hatóságoknak. Nyilván ukrán részről lesznek még további lépések, amikor megszületik majd a végső döntés arról, hogy megadjuk a vízummentességet. Mondhatnék további fontos hozzájárulást, például Mizsei Kálmán részvétele abban a nagyon fontos európai uniós akcióban, ami az ukrainai civil biztonsági szervek megerősítését célzó projektet illeti. Ebben magyar vezetéssel fut az Európai Unió.

A kárpátaljai magyarságról is volt szó, és azt hiszem, nagyon fontos eleme a mi hozzáállásunknak és álláspontunknak az, hogy a kárpátaljai magyarság biztonsága biztosított legyen, tehát hogy ne kerüljön olyan helyzetbe a kárpátaljai magyarság, ahol a biztonságérzete csökkenne.

Röviden, ha megengedik, még egy utolsó témát érintenék, ami a bővítés kérdése. Teljes mértékben egyetértünk az olasz elnökséggel. Valóban ez a lényeg, hogy a bővítési folyamat erősíti a régió stabilitását a Nyugat-Balkánon. Amennyiben itt nagyon lelassítjuk a folyamatot, vagy netalántán leállítanánk, akkor az instabilitás erősödne, fokozódna, ami számunkra nemkívánatos folyamat. Mi azt gondoljuk, nagyon erősen támogatni kell azt, hogy az Európai Unió bővítési folyamata haladjon tovább. A realitásokkal tisztában vagyunk, tehát nyilvánvaló, hogy nagyon nagyok az elvárások a tagállamok részéről. Ezt is mi három éve, amikor a horvát tárgyalásokat le tudtuk zárni, pontosan tapasztaltuk, hogy milyen nehéz, ugyanakkor el kell fogadtatni minden szkeptikusabb országgal is, hogy amennyiben a nagyon nehéz feltételeknek megfelelnek a tagjelölt országok, a csatlakozási tárgyalásokat folytató országok, akkor meg kell tenni az EU-nak mindig azt a következő lépést, ami közelebb viszi őket az Európai Unióhoz.

Kiemelt jelentőségű számunkra Szerbia, és nagy figyelmet fordítunk arra, hogy a jogállamiság és az alapvető jogok tekintetében minden szinten teljesüljenek azok az elvárások, amelyeket az Európai Unió három hónapja megfogalmazott, és hogy a közeljövőben meg tudjuk nyitni ezt a két fejezetet. Itt mi nagy hangsúlyt helyezünk a nemzeti kisebbség helyzetére és a vajdasági magyarok helyzetére is, de azt kell hogy mondjam, az Európai Bizottság által javasolt és a Tanács által elfogadott feltételrendszerben szerepelnek azok a nagyon fontos intézkedések, amelyek a vajdasági magyarság számára fontosak a következő öt-tíz évben, amíg a folyamat tart. Egyetértek azzal, hogy itt egy folyamatról van szó, és fenn kell tartani.

Egy utolsó megjegyzést engedjenek meg az intézményekhez visszakanyarodva! Nagyon fontos, hogy az euróövezet és az Európai Unió egysége megmaradjon. Azt gondolom, Tusk megválasztása az Európai Tanács elnöki tisztségébe - illetve egyben az Euro Summit, tehát az eurócsúcs elnökének is Tuskot választották meg - biztosítja azt, hogy az euróövezet és az Európai Unió egysége a következő 2,5-5 évben szintén erős maradjon és megmaradjon.

Azt szeretném még jelezni, biztos kérdésként is elhangzik, hogy a magyar biztosjelöltnek javasolt portfóliót pedig úgy gondoljuk, hogy olyan területért fog felelni a magyar biztos, amely a jövő Európájáról szól, számos lehetőséget rejt magában. Köszönöm szépen a lehetőséget.

Bocsánat, még egyetlenegy dolgot meg kell jegyezzenek, hogy egy új intézményi változás is lesz november 1-jétől, ami nagyon fontos, mert befolyásolni fogja a tagállamok érdekérvényesítési képességét általában. Ez pedig az, hogy a minősített többségi szavazás a Tanácsban megváltozik, és annak a helyére a kettős többség rendszere lép, amely teljesen más szavazati rendet jelent. Ebben megváltozik a befolyása a nagy tagállamoknak, erősödik a befolyása, a kis- és közepes tagállamoknak meg gyengülni fog. Ez a formális döntéshozatal, és nyilván informális eszközökkel lehet azon dolgozni, hogy a befolyás ugyanolyan erős maradjon, sőt erősebb, mint amilyen most. Csak ezt szerettem volna jelezni, hogy ez egy intézményi változás, amire nyilvánvalóan felkészül a kormány is. Van még három évig lehetőség arra, hogy a súlyozott szavazati rend alapján kérjük a szavazást, vagy kérje bármelyik ország a szavazást a Tanácsban. Tehát gyakorlatilag van egy három éves időszak, de az átállás most november 1-jével megtörténik. Köszönöm szépen a figyelmet.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen mind a kettőjüknek az alapos ismertetést. Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a tárgyban, részben a Fidesz, részben a saját álláspontomat ismertetném. Először is úgy gondolom, hogy nagyon sok közös

érintkezési pont van a magyar érdekek és az olasz elnökségi prioritások között, mondhatnám azt is, hogy lehetne ez egy magyar elnökségi program is. A versenyképesség összefüggésében fontosnak tartom azt, hogy mind az energia, mind a klímacsomag tekintetében előrelépés történjen az elnökségi időszakban.

Úgy gondolom, az elmúlt években rosszul rögzült az a vélekedés, hogy az úgynevezett déli folyosó lehetősége a Nabucco kudarcával megszűnt volna. Felhívnam a figyelmet arra, hogy lehet, hogy a Nabucco projektje megbukott, de a déli folyosó nem bukott meg, hiszen éppen Olaszország az, amely a TAP-vezetékkel, tehát a Trans Adriatic Pipelinnal sikerre vitte a déli folyosó programját. Nagyon fontosnak tartom, hogy ez a déli folyosó egy sikertörténet legyen. Olaszország így most sokat tehet az európai energiadiverzifikáció érdekében, a forrásdiverzifikáció területén, hiszen ez a valódi diverzifikáció, be tudja kapcsolni ez az Olaszországba kapcsolódó vezeték a Kaszpi-térséget Európa energiaellátásába. Természetesen a TAP-pal való együttműködésnek mindenfajta lehetősége érdekel bennünket, közép-európai országokat, és e tekintetben a görög, bolgár, román, magyar energifolyosó létrehozása perspektivikus lehetőség a TAP-pal, illetőleg a déli folyosóval való együttműködés terén.

Ami a klímacsomagot illeti, hadd kérdezzem meg, hogy milyen valószínűsége van annak, hogy a magyar érdekeket, nevezetesen a rugalmasság és a nemzeti szuverenitás fenntartásának az esélyét meg tudjuk őrizni az energiamix vonatkozásában. Különös tekintettel az alternatív energiahordozók vonatkozásában tartom ezt fontosnak.

Az alapjogok tekintetében is szeretném felhívni a figyelmét a nagykövet asszonynak arra, hogy az egyik fontos olasz elnökségi prioritás az állampolgárság kérdésköre, kapcsolódik a magyar biztos területéhez. Itt nagy jelentősége lenne az emberi jogi egyezményhez történő csatlakozásnak. Hadd kérdezzem meg, hogy ennek milyen esélye mutatkozik, hogy itt érdemi előrelépést sikerül elérni az olasz elnökség idején.

A harmadik kérdés pedig a közös kül- és biztonságpolitika. Egy fontos vonatkozás még nem hangzott el, hogy az olasz külügyminiszter asszony lesz az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikai főképviselője.

Szerepel az elnökségi programban, hogy dinamizálni kívánják az európai külpolitikát. Mik az olasz elképzelések ezen a területen? Mire készül Morgelini külügyminiszter asszony főképviselőként, hogy dinamizálja az európai külpolitikát? Erről szeretnék hallani néhány gondolatot öntől.

Ami pedig a konkrétumokat illeti, én is szeretném aláhúzni, nagykövet asszony, azt, hogy az Európai Uniónak az ukrajnai civil misszióját egy magyar diplomata vezeti, Mizsei Kálmán személyében. Feltehetőleg az elkövetkező hónapoknak az egyik legfontosabb kérdése lesz Olaszország számára, hogy hogyan sikerül lebonyolítani az ukrajnai választásokat és hogyan sikerül stabilizálni az ukrajnai helyzetet. Ebben döntő szerepe lehet az említett misszióvezetőnek, a vele való együttműködést kiemelten fontosnak tartjuk.

Az utolsó megjegyzésem pedig a szomszédságpolitikára vonatkozik. Nyilvánvalóan Olaszország alapvetően a déli szomszédságpolitika fókuszba emelését tartja feladatának. Számunkra nagyon fontos, hogy összhang legyen a déli és a keleti szomszédságpolitika között, különös tekintettel arra, hogy a keleti szomszédságpolitikában most mindenféleképpen határközhöz értünk.

Köszönöm szépen a figyelmet. Hadd adjam meg a szót képviselőtársaimnak! *(Jelzésre:)* Mesterházy Attilának adom meg a szót, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, és először hadd köszönjem meg nagykövet asszonynak az elmúlt időszakban végzett tevékenységét, ami az olasz-magyar kapcsolatok erősítését jelentette. Azt gondolom, hogy ebben kiváló munkát végzett, mint ahogy a mostani előterjesztése is nagyon sok hasznos információval szolgált. Engedje meg, nagykövet asszony, hogy 4 kérdést hadd tegyek fel!

Az elsővel provokálni szeretném egy picit. Talán nem tudja, de én a Közgazdaság-tudományi Egyetemen európai integráció szakon is tanultam, és már akkor napirenden volt az a kérdés, hogy hogyan lehet egy polgárközeli Európát megteremteni. Ez sajnos nem mostanság volt, én is öregszem útközben. Tehát eléggé szkeptikus vagyok abban, hogy szinte minden egyes esetben fölmerül, hogy hogyan lehet tulajdonképpen az Európai Uniót közelebb vinni az állampolgáraihoz, hogy ebben esetleg milyen konkrétumokkal készül, milyen akciótervvel készül, hogyan képzelet el az olasz elnökség, ez talán a magyar kormány, Magyarország számára is fontos lehet.

A másik, ami ehhez kötődik, hogy említette a nagykövet asszony, hogy Olaszországra, az olasz társadalomra is jellemző a szkepticizmus pont valószínűleg ebből is fakadóan. Mit kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy az olasz társadalomban csökkenjen ez a fajta szkepticizmus? Ez lenne a második.

A harmadik kérdésem a fenntartható fejlődésre kérdezne rá, hiszen a klímacsomag kapcsán talán ez érintőlegesen szóba kerül, de ha jól tudom, akkor világkiállítást terveznek Milánóban 2015-ben, aminek tulajdonképpen a témája nemcsak az energia tekintetében a fenntartható fejlődés, hanem az élelmezés tekintetében is. Ez rendkívül izgalmas kérdés, és ha erről lehetne valamit hallani még, hogy az elnökség során milyen formában kerül kapcsolatba maga a fenntartható fejlődés mint témakör.

A negyedik kérdés pedig egy kicsit csatlakozik ahhoz, amit elnök úr vetett föl, hogy az olasz biztosnak és az olasz elnökségnek is kiemelt prioritása a kisebbségek védelme, jogaik biztosítása. Ahogy azt államtitkár úr is elmondta, az a magyar kisebbség szempontjából esetenként nemcsak Kárpátalján, hanem itt a Kárpát-medencében több térségben is komoly fejtörést okoz és néha konfliktusok forrása a szomszédságpolitikában is. Tehát ebben a tekintetben hogyan kívánja segíteni az olasz elnökség a kárpátaljai magyarság helyzetét konkrétan? - Hiszen az ukrán válság mindenféleképpen az asztalon lesz a következő időszakban is sajnálatosan.

Ha szabad, akkor államtitkár úrtól is kérdeznék. Talán egyszerűbb, ha egyben mondom el a kérdéseimet. Németh Zsolt úgy fogalmazott, hogy akár ez lehetne egy magyar elnökségi előterjesztés is. Amit az energiabiztonságról mondott elnök úr, azt mondom, lehetett volna egy szocialista kormány programjának átmásolása is, hiszen ebbe nem nagyon akarnék részletesen belemenni, de ennyi pártpolitikai kitekintést engedjenek meg, hogy örömmel hallom, hogy most már a Déli Áramlat nagyon fontos, és ennek a megvalósítása rendkívül fontos prioritás. *(Közbeszólásra:)* Értem. Talán államtitkár úr nem erről beszélt. Ezért mondom azt, hogy ez mindenféleképpen pozitívum.

De amit államtitkár úrtól kérdeznék, egyrészt az, hogy az ukrainai kormánnyal milyen tárgyalásokat folytatnak a határon túli magyar kisebbség ügyében? Az egyik legutóbbi külügyi bizottság ülésen - amely együttes ülés volt a Nemzetbiztonsági bizottsággal - konkrétan megnyugtató válaszokat kaptunk, ehhez képest az elmúlt hetek fejleménye nem ilyen megnyugtató eredményeket hozott. Magyarul arra lennék kíváncsi, hogy az akkor jelzett különböző emlékeztetők, memorandumok és megállapodások az ukrán kormánnyal hogyan kerülnek esetleg a napi gyakorlatba átültetésre, hiszen nem jött létre magyar választási körzet.

Ha jól értettem, korábban a magyar kormány és a Fidesz álláspontját, akkor a listára föltett magyar képviselő nem magyar képviselő. Ezt többször Kövér László házelnök úr a figyelmünkbe és az akkori magyar képviselők figyelmébe ajánlotta. Az a javaslat, akkor ezek szerint, amit most az ukrán kormányzó párt tett, hogy egy magyar képviselőt föltessz a saját listájára, kvázi befutó helyre - 60. listahely környékére - ezek szerint továbbra sem lesz magyar képviselő a Fidesz álláspontja szerint. Hogyan próbálják orvosolni ezt a helyzetet? Tettek-e valami konkrét lépést ebben a tekintetben?

A magyar kormány képviselőjétől is kérdezném azt, hogy a szkepticizmussal, ami a magyar társadalomban is létezik, az Európai Unió e tekintetben kíván-e tenni valamit? Egyelőre azt látjuk, hogy inkább a kormány hasznot kíván húzni ebből az euroszkepticizmusból Magyarországon. Ez az én megítélésem szerint hosszú távon káros a magyar nemzet számára. Tehát kíván-e ettől eltérni a magyar kormány ebben a 4 évben és tenni azért valamit, hogy ez a szkepticizmus csökkenjen Magyarországon, és talán jobban értsék a magyar választópolgárok, hogy milyen előnyeink vannak abból, hogy Magyarország tagja az Európai Uniónak.

A harmadik kérdésem államtitkár úrhoz az lenne, hogy ön is és nagykövet asszony is említette, hogy a szankciók nem a legeredményesebb eszközök. Én is osztom ezt a nézetet, de ezzel kapcsolatban egy fontosabb kérdésre hívta fel államtitkár úr magyar szempontból a figyelmet. Ez az, hogy az európai szolidaritás működik vagy sem, hiszen Magyarországot is nagymértékben érinti az ukrán-orosz válság nemcsak a mezőgazdaságban, hanem a tranzitútvonalakból fakadó nehézségek és árnövekedés vagy költségnövekedés szempontjából.

Legutóbb akkor még a külügyminiszter úrtól azt az ígéretet kaptam, hogy fogunk arról tájékoztatást kapni, hogy a kormány összesíti ezeket a károkat, tehát a költségét ennek a válságnak, ami a magyar vállalkozásokat érinti. Azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy sikerült-e összesíteni vagy hol tart ez a folyamat, tehát látjuk-e pontosan, hogy mekkora károkat okoz ez a magyar vállalkozóknak, és sikerült-e annak érdekében valamit tenni, hogy abból a fajta támogatásból, ami alapként jelenik meg az Unióban, abból minél nagyobb részt kapjanak a magyar vállalkozók, illetőleg, hogy ez az összeg is növekedjék summában is, hiszen amit egyelőre meghatározott az Európai Unió, az egészen biztosan nem tudja fedezni az össz európai uniós károkat az olasz, magyar és egyéb más országok vállalkozásai szempontjából.

Ehhez kötődően még egy kérdés: legutóbb javasoltam a külügyminiszter úrnak, aki erre pozitívan reagált - de csak azért teszem föl ezt a kérdést, mert ön is a párbeszéd fontosságát hangsúlyozta, osztom ezt a nézetet is -, hogy a vegyes bizottságok összehívása ügyében tett-e valamit a magyar kormány? Van orosz-, ukrán-magyar vegyes bizottság mind a gazdaság, mind a kisebbségek kérdésében. Amennyiben a párbeszéd fontos, van egy speciális magyar - úgymond - kommunikációs csatorna, amit mind az orosz kormány, mind pedig az ukrán kormány irányában kicsit - úgy mondom - unikálisan Magyarország alkalmazhatna. Ebben történt-e bármilyen előrelépés?

Összességében csak egy rövid véleményt mondanék, ha még megengedi, elnök úr. Én nem osztom teljes mértékben azt a szkepticizmust, amit a sajtóban olvastam a magyar biztos portfóliójával kapcsolatban. Bevallom őszintén, én ennél egy picit pozitívabban értékelem ezt a portfóliót. Biztos lehetett volna fontosabbat és izgalmasabbat kapni, de pont azért, mert az új Bizottságnak az egyik fő prioritása a versenyképesség növekedése, a foglalkoztatáspolitikai bővítése, a digitalizáció, az oktatás, ami ehhez mindegyikhez kell, ezért én ebben látok fantáziát. Ha ezt a magyar biztos ügyesen használja ki, akkor szerintem ebben a tekintetben felértékelheti még akkor is, ha számos egyéb közös politikából hiányoznak ezek a területek. De ha

mégiscsak ezt az új bizottsági elnök kiemelt témakörként kezeli, akkor szerintem ebben Magyarországnak lehet egy jó lehetősége, engedjék meg, hogy így fogalmazzak, hogy ezeket a kérdéseket jobban napirenden tartsa és felértékelje ezt a posztot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gyöngyösi alelnök úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A nagykövet asszonynak megköszönöm, hogy itt van ma velünk és ilyen mélyreható tájékoztatást nyújtott az olasz elnökség prioritásairól. Annak pedig külön örülök, hogy megélhettem, hogy végre egy, az EU soros elnökség programját bemutató prezentáció az Európai Unió hitelességének a kérdéskörével kezdődik. Ugyanis meggyőződésem szerint lehet nagy terveket szőni gazdaságpolitikáról, gazdasági növekedésről, közös külpolitikáról, ha az Európai Unió intézményrendszere nem rendelkezik a legitimitással, és egyfajta - mint ön is nevéen nevezte - demokratikus deficittel terhelt, akkor nagyon nehéz ezeket a programokat megvalósítani. Lehet a nagyvilágban nyugati országoknak körbejárni és mindenkit kioktatni arról, hogy milyenek az emberi jogok, milyen a demokratikus állami berendezkedés, nagyon nehezen tudjuk magunkat úgy modellként odaállítani, ha a mi intézményrendszereinknek olyan a támogatottsága a saját országainkban és a saját közösségünkben, mint amilyen.

Ez év május 25-én volt egy európai uniós választás, európai parlamenti választások, amely két dolgot árult el. Az első és legfontosabb ténymegállapítás az, hogy hatalmas az apátia. Az embereket nem lehet megszólítani európai uniós kérdésekkel, akik meg elmennek, azok meg általában szkeptikusak. Akik támogatóak, még azok is szkeptikusak, és várnának bizonyos reformokat ebben az intézményrendszerben, tehát egyáltalán nem állunk jól, egy hitelességi, legitimitási deficit van. Csatlakoznék az előttem szólókhoz, kíváncsi vagyok, hogy az olasz elnökség meg majd a soron következő elnökségek milyen stratégiával próbálják megoldani ezt a problémát.

Az Európai Unió ilyen helyzetekben nagyon gyakran egyfajta jól hangzó szlogennel és alibitevékenységgel próbálja meg az ilyen típusú problémák méregfogát kihúzni. Az elnökségben olvastam ezt a friends of presidency nevű partnerséget. Ez az én megítélésem szerint egy nagyon hasonló típusú kezdeményezés. Nem hiszem - bár önöknek legyen igaza -, hogy ezzel fogjuk közelebb vinni az európai polgárokhoz az intézményrendszert és valahogy mindannyiunkat érdekeltté tenni abban, hogy ez egy jól működő Unió legyen.

Meggyőződésem, hogy a jó kormányzás, good government az - ami az angol nyelvből meghonosodott a magyarban is -, ami esetleg az embereket érdekeltté tudná tenni abban, hogy az Európai Uniót elfogadják. De ha kimegy az utcára - az én véleményem számít a legkevésbé -, ha itt, az állomáshelyén kimegy az utcára és megkérdezi az átlagembert, de a saját hazájában is ha megszólítja az átlag választópolgárt, az lesz az általános vélemény, hogy az Európai Unió egy korrump, teljesen kontraszelektált elit által vezetett, átláthatatlan folyamatokat tömegszámra generáló intézményrendszer, intranszparens, holott mindig a transzparenciát nevezi meg prioritásként és fontosnak.

Ami a kérdéseimet illeti, én magam is elsősorban a külpolitikával kapcsolatban szeretném nagykövet asszonyt kérdezni, ami különösen fontos, hiszen nemcsak egy olasz elnökség előtt állunk, hanem Olaszország adhatja a külpolitikai vezetőjét is az Európai Uniónak Mogherini asszony személyében. Én magam nagyon nehezen látom áthidalhatónak, a fennkölt elvek között hatalmas ellentétet látok feszülni, tehát a

hangoztatott elvek és a valóság között, úgy látom, hogy áthidalhatatlan különbségek vannak. Örülök, hogy a nagykövet asszony a terrorizmus elleni küzdelmet jelölte meg és ezzel kapcsolatban a közel-keleti konfliktusról, az ISIS-ről, erről az iszlám terrorállamról is szót ejtett. Hogy ez a kérdés idáig fajulhatott és valóban egy ilyen roppant veszélyes, globális veszélyt jelentő terrorállam létrejöhetett, ebben sajnos a nyugatnak és magának az Európai Uniónak is hatalmas a felelőssége. Ugyanis akkor, amikor ez a szervezet még fél évvel ezelőtt augusztusban is az Assad-kormány ellen harcolt Szíriában, az Amerikai Egyesült Államoktól, legfőbb szövetségeseinktől és magától az Európai Uniótól kapott pénzt, paripát, fegyvert, médiát, propagandát és erkölcsi támogatást. Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok folyamatosan partnerséget és szoros kapcsolatot tart fenn olyan államokkal, amelyek az iszlám legszélsőségesebb és legvadabb változatát hintik szét az egész világban vahabizmus, szalafizmus néven - nagyon jól tudják, hogy melyik országokra gondolok. Ebben a kérdéskörben én csak azt tudom tanácsolni és javasolni, hogy érdemes lenne összefésülni ezeket a koncepciókat, és ezeket az ellentmondásokat kiküszöbölni a közös európai uniós külpolitikából.

Ami Ukrajnát illeti, én hasonló ellentmondásokat látok. Ugyanis miközben a kisebbségekért nagyon helyesen aggódik az Európai Unió, és merem remélni, hogy nemcsak az Európai Unió területén lévő kisebbségekért aggódik, hanem az Európai Unió területén kívüli kisebbségek miatt is, mindeközben azt láttuk, hogy csak azért, mert egy kormány nem írta alá az európai uniós társulási szerződést, azt hátsó eszközökkel megpuccsolta, titkosszolgálati, anyagi és médiatámogatást nyújtott egy olyan kormánynak, amelynek első számú ellenfele és ellensége Ukrajna területén a kisebbségek voltak, az orosz ajkú kisebbségek és a magyar kisebbségek is. Miközben folyamatosan azt hallgatjuk, hogy az Európai Unió központjaiban rettegnek a szélsőségektől és a radikalizmus terjedésétől, közben támogatást nyújtanak olyan szervezeteknek Ukrajna területén, mint a Szvoboda vagy a Pravij Sektor, amely fegyverrel küzd a saját állampolgárai ellen, akik történetesen oroszul vagy más nyelven beszélnek, mint az ukrán.

Hogy ebben a kérdéskörben az európai uniós álláspontot egy magyar embernek miért nehéz képviselnie, azt hiszem, ezt nem is kell magyarázni. Látszik, hogy a kormánynak is nehezebbre esik a Brüsszelből átfaxolt véleményeket következetesen tartani és képviselni. Én csak reménykedni merek abban, hogy az Európai Unió nem fog asszisztálni az Amerikai Egyesült Államok geopolitikai célkitűzéseinek megvalósításához, hiszen Európában nincs olyan állam és nincs olyan ember, akinek az érdekét szolgálná az, hogy Oroszországgal bárminemű konfliktus valósuljon meg, és nemcsak katonai, attól a jóisten mentsen meg minket, de gazdasági is, nincs európai ország, amelyik ezen nyerni tudna. Ahogy államtitkár úr is mondta, egyáltalán nem célravezető. Arról meg már nem is beszélek, hogy az euroatlanti integráció katonai szárnya milyen veszélyes játékot űz, amikor offenzívan kardcsörtet Oroszországgal szemben.

Nem azt kérem semmilyen európai embertől és országtól, hogy szeresse Oroszországot, de azt igenis lehet méltányolni, hogy Oroszországnak is vannak érdekei és vannak biztonságpolitikai megfontolásai, és ha valamivel nem lehet az oroszokat vádolni, az az, hogy nem beszéltek volna egészen világosan. Elmondták, hogy egy baltikumi hadgyakorlat, egy ukrán hadgyakorlat, egy Fekete-tengeri hadgyakorlat, Kelet-Közép-Európából Moszkva felé irányított rakéták sértik a biztonságpolitikai érdekeiket. Az, hogy nekem erről mi a véleményem, teljesen közömbös, de ha provokálunk, akkor legyünk a következményeivel is tisztában.

A kérdésem arra irányul, hogy hogyan látja nagykövet asszony, hogyan lehet ezeket az ellentmondásokat kiküszöbölni, melyek az Európai Unió külpolitikájában teljesen nyilvánvalóak.

Egy utolsó kérdést még ha megenged nekem nagykövet asszony egy másik területről, amit Mesterházy Attila képviselőtársam is megemlített, ez a 2015-ös milánói világhiállításal kapcsolatos egyik témához kötődik, az élelmiszer-biztonság kérdéséhez. Most jelenleg zajlanak az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kereskedelmi egyeztetések, egy transzatlanti kereskedelmi megállapodás küszöbén állunk.

És ennek bár nagyon-nagyon sok olyan területe van, amivel kapcsolatban kérdést lehet megfogalmazni, de ha már az élelmiszer-biztonság kérdése itt szóba kerül, akkor szeretném megkérdezni, hogy milyen garanciákat lát nagykövet asszony arra, hogy ebbe a megállapodásba ne kerüljenek bele olyan passzusok és olyan tételek, amelyek Európa élelmiszer-biztonságát veszélyeztetik. Mi a garancia arra, hogy Európának legalább egy részét megvédjük a roppant kártékony, génmanipulációs technológiától? A mi országunk szinte utolsóként még utóvédharcokat folytat ebben a kérdésben. Nincs túl sok szövetségesünk, de nagyon merem remélni, hogy ebben a kérdéskörben Magyarország nem marad egyedül, és sikerül magát az Európai Uniót is megvédeni relatív értelemben ettől a GMO-hullámtól, ami az Amerikai Egyesült Államok irányából veszélyeztetheti országainkat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ezek az egyszerű kérdéseink lennének. *(Balla Mihály és dr. Hoffmann Rózsa jelentkezik.)* Balla alelnök úr, utána Hoffman képviselő asszony következik.

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Nagykövet Asszony! Meghallgattam Gyöngyösi alelnök úr gondolatmenetét.

Egy kiegészítést hadd tegyek, nehogy félreérthető legyen! Gyöngyösi képviselő úr mondataiból az jött ki, hogy a kárpátaljai, tehát az Ukrajnában élő magyarság valamikor a Janukovics-féle kormányzattal szimpatizált volna, hiszen ott egyenlőség jelet húzott az orosz és a magyar kisebbség közé Ukrajnában, de hát ez nincs így. Az egy másik kérdés, hogy az egy fontos tény, hogy Ukrajnában nemzetiségi, kisebbségi, nyelvhasználati területen sok teendő van még, és alapvetően Porosenkóval van egy megállapodás, hogy a magyar kisebbségek számára, illetve a kisebbségek számára több lehetőséget fog adni, illetve sokkal nyitottabban fognak az ukrainai kisebbségekkel foglalkozni és hozzájuk viszonyulni.

Tehát nehogy a gondolatmenetből az jöjjön le, hogy a kárpátaljai magyarság egyenlően látta Ukrajna politikai helyzetét, mint a kelet-ukrajnai, oroszajkú ukránok vagy Ukrajna lakossága. Tehát ezt a félreértést kerüljük el. Az, hogy több más kérdésben sem ugyanazt a gondolatmenetet visszük, mint a Jobbik, illetve mint a képviselő úr, azt biztos ön is tudja, hiszen a sajtóból, illetve a beszélgetésekből biztos átlátja ezeket. Tehát nehogy ebből félreértés legyen, hogy egyenlőségjelet húzunk a két kisebbség közé.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hoffmann Rózsa képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Szeretném megköszönni a nagykövet asszonynak az alapos beszámolóját, és miután nagykövet asszonyt személyesen is ismerem, sokszor volt alkalmunk találkozni, ezért úgy gondolom, meg fogja érteni és

jól fogja érteni a szavaimat, hiszen olyannak ismertem meg, akinek erős a vonzódása a hagyományos értékekhez, és értékalapon ítéli meg a dolgokat.

Miután Magyarország már betöltötte az európai uniós elnöki tisztséget, ezért tapasztalatból is mondhatom meg logikusan is erre a következtetésre juthatunk, hogy egy féléves elnökség nem fogja tudni gyökeresen megváltoztatni azokat a folyamatokat, amelyek már elindultak, de egy elnökségnek, egy elnöknek valamivel mégiscsak nagyobb a szerepe és lehetősége, ezért gondoltam, hogy megosztom önnel a gondolataimat.

Hiszen nagykövet asszony is problémaként említette annak a polgári támogatottságnak a hiányát, amelyet most már Európa minden országában érzünk, és nagyon osztom a szavait, amit De Gasperi idézettel, a szabadság, az erő és az egységesség hármásával írt le. Elgondolkodtató az, hogy miközben az európai uniós pályázatok révén gondolom, hogy Európa-szerre is igaz, de Magyarországon mindenképpen igaz, hogy az egyszerű emberekhez, a civil lakosságnak jóval több már mint 50 százalékhöz eljutott valami többlet, amit úgy élt meg, hiszen kis falvakban terek szépültek, díszkutak, uszodák épültek, és sorolhatnám. Szinte akárhol járok az országban, látom kiírva, hogy európai uniós falu, és lehet látni valamit, ami szépült az elmúlt évben.

Ha az emberek tehát csak a gazdasági gyarapodáson keresztül ítélnének meg egy szervezetet, akkor logikus volna, hogy sokkal többen vonzódjanak az Európai Unióhoz, és sokkal többen vegyenek részt a szavazásokon, jóllehet ez nem így történt. Ez megintcsak azt bizonyítja, ami az emberiségnek régi nagy tudása, hogy az ember vonzódásait persze némiképp befolyásolja az anyagi helyzete, a pénztárcája, vannak, akiket kifejezetten ez motivál, de azért ennél sokkal erősebb gyökereink vannak. Ilyenek a kultúránk, a nyelvünk, a családjaink és a vallásunk.

És hogyan reméljük azt, hogy az Európai Unió egységessége majd kialakul, ha az Európai Unió hivatalos megnyilvánulói állandóan kettős beszédet alkalmaznak, és mint tudjuk, elzárkóztak annak idején attól is, hogy az Európai Unió alkotmányában legalább egy hivatkozásunk legyen az igazi gyökereinkre. Európában bárhová megyünk, de Európán kívül is ott vannak a kereszténység jelei, ezért ezt mintegy tagadni vagy mellőzni olyan arcu ütése volt az európai embereknek - akár hívők, akár nem hívők, de akik ismerik a történelmünket, és ez az identitásuk alapja, hogy én ezzel is magyarázom ezt a bizonyos elfordulást.

Olaszországban is erősek a keresztény gyökerek, jóllehet ott is a szekularizáció megnyilvánult. Azzal is tisztában vagyok, hogy az idő kerekét visszafordítani nem lehet, mégis kérdezem, hogy lát-e valamilyen esélyt Olaszország az elnöksége alatt vagy van-e ilyen szándéka, hogy azokat a hagyományos európai értékeket, amelyek a hivatalos Európai Unió szerint a demokrácia meg a sokszínűség, a mi értékrendünk szerint pedig a zsidó-keresztény és antikvitás értékrendjében gyökerező gondolkodásfilozófia; tehát hogy ezt erősítsék. Hogyan lehet ezt eljuttatni a nem hívő sokasághoz? Meglátásom szerint a kultúrán keresztül, ezért a második kérdésem az, hogy a kultúra, a művészet területén milyen programokat terveznek, hogyan kívánják ráirányítani az emberek figyelmét arra, hogy többről van itt szó, mint gázvezetékéről meg utak építéséről meg egyebekről.

Egyébként kívánok Olaszországnak mégiscsak sikeres ténykedést, remélem, hogy ilyen célok jegyében. Nagykövet asszonyra pedig nyilván nehezebb félév vár, ahhoz pedig sok erőt! Köszönöm.

SZOMRÁKY BÉLA tolmács: Elnézést, nekem lenne egy kérésem. A hivatalos szinkrontolmácsolás körülbelül húsz perc, húszpercenként váltják egymást a tolmácsok. Én már ronggyá beszéltem az agyam, már alig kapok levegőt.

Megpróbálok kitartani. Elég komoly szervezési hiba történt, bocsánatot kérek azoktól, akik nem tudták - én nem tudtam -, hogy szinkrontolmácsolás lesz. Kérem, nézzék el nekem, ha akadozni fogok. Ha adnának nekem egy perc szünetet, már az is segítene, mert megmosnám az arcom.

ELNÖK: *(Maria Assunta Acilli Sabbatini felé fordulva:)* Do you speak English?

MARIA ASSUNTA ACILLI SABBATINI, Olaszország magyarországi nagykövete: Yes. *(Ezt követően az ülés angol nyelven folytatódott.)*

ELNÖK: Beszélnek angolul? Lehetne angolul? Az itt ülők tudják követni, értik az angolul elhangzottakat? *(Jelzésre:)* Rendben, akkor folytassuk angolul. Mármost Maria, beszéljen nyugodtan angolul. Ha nem gond, a magyar felszólalásokat pedig olaszra tolmácsoljuk. *(Szomráky Béla: Persze, hogyne, hogyne! Köszönöm.)*

Maria Assunta Acilli Sabbatini, Olaszország magyarországi nagykövetének válaszai

MARIA ASSUNTA ACILLI SABBATINI, Olaszország magyarországi nagykövete: Megpróbálok az itt felvetett és egytől egyig rendkívül fontos témákat úgy csoportosítani, hogy választ tudjak adni a kérdéseikre és kéréseikre. Természetesen nem fogom kommentálni a csoport tagjainak politikai nézeteken alapuló véleményét, mert ez nem feladatom. Nagyon érdekes és hasznos, ahogy a különböző álláspontok megjelennek a Házban – ez így jó, így kell működnie egy parlamentnek. Engedjék meg, hogy megosszak Önökkel néhány gondolatot.

Elsőként azokat a konkrét programokat említeném, amelyek célja a növekedés újbóli beindítása és a munkahelyteremtés problémájának kezelése. Az olasz elnökség alatt meg kívánjuk indítani az Európa 2020 stratégia félidős felülvizsgálatát az átgondolt és stabil fejlődés, különösen pedig az úgynevezett Ifjúsági Garancia végrehajtásának előmozdítása érdekében. Emellett ösztönözzük a további befektetéseket az oktatás, a képzés és a munkaerő mobilitása terén, ami egyben a leendő magyar biztos – akinek ezúton kívánunk sok sikert – feladatához kapcsolódik majd. Valójában az ipar versenyképessége miatt ez jelenti az egyik legnagyobb kihívást, amellyel szembe kell majd néznie. Miniszterünk nemrég Európa ipari reneszánszának szükségességéről beszélt. Ez pedig valóban nagy kihívás. Amint bizonyára tudják, Olaszország – a válság ellenére is – a világ ötödik legnagyobb gyáriparral rendelkező országa. E tekintetben csak az USA, Kína, Japán előz meg minket. Éppen ezért számunkra tényleg kulcsfontosságú a kutatás-fejlesztés támogatása, az innováció és a technológiai fejlődés előmozdítása. Ez pedig csak az oktatás révén valósulhat meg. Navracsics úrnak szívem mélyéből sok sikert kívánok! Távozását nagy sajnálattal fogadjuk, de mindez Európa érdekét szolgálja. Mégegyszer minden jót és sok sikert kívánok.

Egy másik kérdés, amellyel kiemelten foglalkoznunk kell e keretek között, a digitális kommunikációs technológia menetrendje. Ez egy külön szempont, amely az internettel, a kommunikációs technológiákkal kapcsolatos. Az információs technológiák hatékony eszközt jelentenek gazdaságunk és munkakörnyezetünk modernizációjára szempontjából, éppen ezért a következő hetekben vitát indítunk erről a kérdéssel.

Az energia és a fejlődés, a környezet kérdésére térve: az Európai Tanácsban folytatnunk kell az éghajlatváltozás és energiagazdálkodás politikai keretrendszerét

érintő munkát annak érdekében, hogy az EU 2020 után is megfelelő úton haladjon az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos célkitűzések teljesítése felé. Persze ezzel kapcsolatban egy további, korábban már szóba került kérdés is felmerül, mégpedig az energiamix és a nemzeti prioritások kérdése.

Amint Önök is tudják, Olaszország két népszavazáson is rendkívül sajtóságos nemzeti döntést hozott: Az olaszok nemet mondtak az atomenergiára.

Mivel helyzetünknel fogva jól láthatjuk, mennyire különbözhetnek a nemzeti prioritások egymástól, messzemenően tiszteletben tartjuk az eltérő nemzeti politikák folytatásának igényét. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne találhatnánk közös nevezőt.

Említette a gázt meg az Adria-gázvezetékét (TAP). A TAP azért fontos számunkra, mert rajta keresztül férhetünk hozzá az azeri gázhoz, ugyanakkor a Déli Áramlatot is készek vagyunk támogatni, ami nagyon fontos lehet Magyarország számára. Persze a Déli Áramlat szintén Oroszországból jön, így ez nagy kérdőjel. Ezzel ismét visszatértünk az Oroszországgal folytatott párbeszéd fontosságához. Oroszországot nyilvánvalóan nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Valahogy helyre kell állítanunk a viszonyt. A mostani válság megoldása nem... meg kell találnunk a megoldást. Nem tudom, hogyan. Ha tudnám, valószínűleg nem itt lennék ma, hanem valahol máshol. De nincsenek alternatívák. Ez a mi álláspontunk.

A megújuló és alternatív energiaforrásokkal kapcsolatban is eltérő politikát folytatunk. Megpróbáltam párbeszédet kezdeményezni az olasz és a magyar privát szektor között annak kiderítésére, miként tudnánk együttműködni e téren. Azonban úgy tűnik, hogy e konkrét kérdés kormányzati megoldását kicsit későbbre halasztották. Ha elkészül a vonatkozó szabályozás, szívesen megindítjuk a párbeszédet az érdekeltek között. Olaszország egyes régióiban rendkívüli fejlődést értünk el a szélenergia, a napenergia és a biomassza hasznosítása terén, és talán ipari szempontból is fontos együttműködési lehetőségeket találhatnánk ezek kapcsán.

Ami a keleti partnerséget és szomszédságpolitikát illeti, teljesen őszinte leszek. Amikor megindult a hatalmas migrációs hullám a Földközi-tenger déli partja felől, úgy éreztük, teljesen magunkra vagyunk hagyatva e problémával. Úgy éreztük, hogy Európa nem érti a problémánkat, és nem kíván részt vállalni belőle. Ez frusztrált is minket.

Most végre szeretnénk egyensúlyt teremteni a partnerség különböző irányultságai között. Fontos a dél, de a kelet legalább annyira fontos, és a jelenlegi helyzetből egyértelműen kitűnik, hogy nem tudunk..., hogy ez nem alternatíva. Azonos súllyal kell figyelembe vennünk ezeket a problémákat. Mindegyik egyformán fontos.

És ezzel el is érkeztem a kisebbségek ügyéhez. Nemrég megbeszélésen vettem részt az Európai ügyek bizottságában ülő kollégáikkal, és elmondtam pár dolgot. Elnézést, hogy ismétlem magam, de úgy vélem, ez nagyon fontos. Olaszország a tagok számára tett szolgálatként fogja fel az elnökséget. A tagok közreműködését – még kritika megfogalmazása esetén is – szívesen fogadjuk.

A kisebbségi ügyekkel kapcsolatban Olaszország nem igazán tud tanulsággal szolgálni, van azonban egy helyes gyakorlatunk, amelyet mindenki számára be szeretnénk mutatni, ha nem is a tanulságok levonása, legalább az ötletek merítése végett. Ez pedig nem más, mint a német nyelvű kisebbség védelme ügyében Olaszországban elért eredmények.

Talán tudják, hogy az 50-es és 60-as években rendkívül nehéz volt a helyzet az osztrák barátaink által Dél-Tirolnak, az olaszok által pedig Alto Adigénak nevezett területen kirobbant erőszak miatt. Elmondom, miként sikerült megoldani a helyzetet.

Először is elhatároztuk, hogy előítéletek és előfeltételek nélkül tárgyalásba kezdünk a szomszédainkkal. Leültünk tehát az osztrák kormányral, hogy együtt találjunk megoldást. Mivel pedig demokratikus kormányzattal tárgyaltunk, sikerült megoldást találni. Az Isztrián és Dalmáciában élő olasz kisebbség védelme ügyében viszont nem tudtunk hasonló megoldásra jutni a II. világháború után.

Engedjék meg, hogy nyíltan kimondjam: Tito kormánya népiertást hajtott végre az olasz nyelvű kisebbség ellen. Olasz nemzetisége miatt egymillió embernek kellett elhagynia Jugoszláviát. Titóval pedig nem lehetett tárgyalni erről a kérdéstről. Mivel az ő szemében az olaszok egyet jelentettek a fasizmussal, fizikai megsemmisítésükre törekedett. Egymillió ember kényszerült hazájának elhagyására, pedig nyilván nem ez lett volna a probléma kezelésének módja.

Tehát a másik intézkedés, amelyet Dél-Tirol esetében tettünk, hogy széles körű és nagymértékű autonómiát biztosítottunk a térségnek. Az iskolák kétnyelvűek, a közalkalmazottaknak mindkét nyelven tudniuk kell. Lehetővé tettük számukra... természetesen saját képvisellel rendelkeznek a Parlamentben. A néhány éve elfogadott választási törvény értelmében szavazati joguk nem csupán a külföldön élő olasz állampolgárok megválasztására korlátozódik, hanem saját képviselők megválasztására is lehetőségük van. Ez azt jelenti, hogy ebből a kisebbségből származó képviselőket küldhetnek az olasz parlamentbe. Tizenkét képviselőjük és hat szenátoruk van.

A potenciális intézményi változások miatt ezt most újra kell gondolni, azonban a rendszer jelenleg így működik. A Magyarországon élő olaszok külföldön élő olaszra szavaznak, esetleg egy Magyarországon vagy egy Franciaországban élő olaszra, mert nyilvánvaló okokból nagy választóközzel rendelkezünk. Úgy számoljuk, hogy majdnem mégegyszer annyi olasz él külföldön, mint otthon, és az állampolgársági törvényünk is rendkívül megengedő. Mindenkiből lehet olasz állampolgár, aki bizonyítani tudja, hogy olasz családból származik, azaz valamelyik szülője olasz. Nem is annyira arról van szó, hogy megadjuk az állampolgárságot ezeknek az embereknek, hanem inkább arról, hogy elismerjük a születésük jogán őket megillető állampolgárságukat.

Visszatérve a kisebbségekre: a Janukovics-kormány bukása után nagy hibának bizonyult az ukrán kisebbségek jogainak eltörlésére vonatkozó javaslat. Nagy hiba volt, amelynek soha nem szabadott volna megtörténnie. Annyi más megoldásra váró probléma közül miért pont ezzel kellett foglalkozni?

Nyilván a Krím-félszigeten élő oroszokra gondoltak, de az intézkedés a magyar kisebbséget is érintette. Nagyon rossz döntés volt. Segítenünk kell, és bízunk benne, hogy a magyarok vezette ukrainai misszió segíthet az ukránoknak, hogy a jövőben bölcsőbb döntéseket hozzanak.

Olaszország rendkívül jelentős ukrán kisebbséggel rendelkezik: mintegy hatszázezer ukrán él hazánkban. Éppen ezért átérezzük a helyzetet. Mindez a háború átka, ezek az emberek viszont ma már a mi országunkban élnek. Ukrajna mi vagyunk. Ukrajna én vagyok. Dolgozik egy ukrán a családban, és tudom, min mennek keresztül, éppen ezért nem hagyhatjuk figyelmen kívül Ukrajna stabilizálásának szükségességét.

Tárgyalnunk kell az oroszokkal. Ami talán a legszomorúbb - kérem, ne idézzék, amit most mondok, tekintsük bizalmas közlésnek - és a legnagyobb hibának valószínűleg az bizonyult, hogy Ukrajna NATO-tagságért folyamodott.

Ez váltotta ki Oroszország reakcióját. Legalábbis személy szerint én így vélem. Ez nem a kormányom véleménye, hanem az én saját véleményem.

ELNÖK: Maria, én nem tudok arról, hogy Ukrajna csatlakozni kívánt volna a NATO-hoz. Erről nem született nyilvános döntés. De benne volt a levegőben. Valóban.

MARIA ASSUNTA ACILLI SABBATINI, Olaszország magyarországi nagykövete: Igen, és emiatt tartottak az Oroszok attól, mert az Európai Unióhoz való csatlakozás az euro-atlanti partnerség előszobája lenne.

A hagyományos értékekkel kapcsolatban szeretnék válaszolni Hoffmann asszonynak. Inkább olaszra váltanék, ha Béla megengedi. *(Az ülés további része újra szinkrontolmácsolás kíséretében zajlik.)*

Az egész ukrajnai eszmefuttatásom végére és elnök úr észrevételére, hogy hogyan lehetne kifésülni az ellentmondásokat, én azt mondanám, hogy nincs más választás, nincs más lehetőség a hídverésre. Hogy hibák követődtek el, remélhetőleg ez tanulságul szolgál arra nézve, hogy újabbakat ne kövessünk el a jövőben. Európa nem lépett semmit sem Oroszország ellen, nem tett semmilyen lépést, csak a szankciókkal, amikor a szeparatisták védelmére keltek az oroszok.

Ugyanakkor szeretnék röviden kitérni a TAP-vezetőkre, a szabadkereskedelmi egyezményre. Olaszországot is nagyon aggasztja az élelmiszer-biztonság és a GMO-k, a génmódosított élelmiszerek elterjedése. A mi hagyományos élelmiszer-termelésünk, -előállításunk nem szereti, ellenségesen viselkedik ezzel a fajta újfajta termeléssel szemben. Nagyon reméljük, hogy a 2015-ös, jövőre megrendezendő milánói világkiállítás arra nyújt lehetőséget, hogy megvitassuk ezt a témát, mindenképpen napirenden lesz, a geográfiailag védett termékek előállításának a védelme, tehát ezek és egyebek. Azt hiszem, nagyon fontos lenne megőriznünk ezeknek az élelmiszertermékeinknek az identitását, és úgy gondoljuk, és reméljük, hogy ebben a magyarok támogatását is megkapjuk, mert végül is a termékeink különbözősége az, ami érdekessé tesz mindnyájunkat. A versengés szép dolog, szép dolog a versenyképesség is, de könnyebb dolog úgy versenyezni, hogy másféle dolgokat állítunk, aztán a fogyasztóktól függ, hogy mi mellett döntenek, mit tudom én, Tokajit választja mondjuk a genti helyett vagy valami mást.

Szkepticizmus, apátia, legitimációdeficit. Nagyon őszintén kérem önöket, mondják már meg nekem, hogy milyen felelősségük van az egyes kormányoknak abban, hogy elmagyarázzák az állampolgáraiknak, tulajdonképpen miről is van szó, mi az Európai Unió. Olaszország egyike azon országoknak, amelyek nettó befizetők Európában, az Európai Unióban. Olaszország annak ellenére, hogy nagyon nagy deficitje van és sok gazdasági problémája, az állammentő csomagból egy centet nem kért magának. Mi hiszünk abban a bizonyos szolidaritás elvben, amely a közös Európa felépítésének az alapja volt, azokban az elvekben. Tulajdonképpen a kultúra lesz az, ami leginkább közelítheti az állampolgárok nagy részét az Európai Unióban. A fiataloknak, az Erasmus-generációnak nincsenek nehézségeik abban, hogy megértsék, milyen jótétemények származnak Európától, Európából. Természetesen a politikákat ezzel kapcsolatban javítani, jobbítani kell. A miniszterelnökünk már fel is dobott néhány változást igénylő javaslatot, fontos javaslatokat. Mi azt reméljük, hogy erre nézve konvergenciára fogunk találni a partnereinkkel, mert különben igaz, hogy Európa deficitet mutat fel, de ha szétesik, akkor nagyon kemény időket látok mindenki előtt, mindnyájunk számára. Tehát az alternatíva nem az, hogy vajon Európa, hanem milyen Európa, és hogy hogyan csináljuk ezt az Európát.

A rendszerműködtetésről beszélnek és a lisszaboni szerződés kereteiről. Nem kell más lépéseket megtenni. Azt kell javítanunk, azt kell jobbá tennünk, amiről már beszéltünk. Az Európai Unió működési elvei az attribúcióról, szubszidiaritásról és az arányosságról, ahogy a miniszterelnökünk is mondta pár nappal ezelőtt, olyan

Európára van szükség, amely nagy a nagy dolgokban és kicsi a kis dolgokban. Ez a mi kormányunk elképzelése akkor, amikor javaslatokat terjeszt elő a prioritások tekintetében, amikor bemutatja a saját prioritásainkat. Sokat beszélünk a kompetenciák visszaadásáról, az egyes nemzetekhez való visszafordításáról. Az az elképzelésünk, hogy Európa ne foglalkozzon olyan dolgokkal, amelyek tekintetében az egyes tagállamok sokkal jobban tudnak eredményeket elérni, ha rájuk hagyják ezeket a feladatokat.

A hagyományos értékekre hivatkozva fejezném be ezt a válaszadási sort, és azt a kérdést is érinteném, amelyet Hoffmann képviselő asszony mondott el, elsősorban a keresztény értékekre való hivatkozásra gondolok. A mi társadalmaink már nagyon szekularizáltak. Ez a fajta argumentum, amelyet képvisel Magyarország és néhány ország nagyon következetesen a keresztény értékek védelméről, azt mutatja, hogy mennyire a saját kormányok felelőssége az, hogy a saját társadalmainknak modelleket és értékeket proponáljanak, ha valóban ez a céljuk. Olaszországban már sok-sok évtizede, nagyjából az előző évszázad harmincas éveitől kezdve a történelem nagy tanítómester, tudjuk, minthogy nálunk, Olaszországban az egységes olasz állam megteremtése a katolikus egyház ellenében történt. Minthogy sok-sok éven keresztül a katolikusoknak be volt tiltva, hogy a politikai életben részt vegyenek, a katolikus hierarchia csúcsán tiltották meg nekik, de túljutottunk ezen. A történelem túljutott ezen a fázison, de a katolikusok az olasz politikai életbe úgy léptek be, hogy - hogy is mondjam - erős alapmeggyőződést képviseltek, hogy a politikai kultúrájuk szerinti keresztény értékrendjüket és értékeiket egy laikus, egy olyan állam, amely nem vallási alapokon álló állam, garantálja.

Ez még fontosabb egy olyan helyzetben, amikor a társadalmaink, Magyarország kissé kevésbé, de Olaszország mindenféleképpen multikulturálisabb lett. Azt mondom, hogy alapvetően itt egy elvnek kellene lennie. Olaszországban a legnagyobb autoritás jelen pillanatban a pápa. Azért, mert egy olyan ember, aki megfelel az egész nemzet, az egész nép elvárásainak, mindenki imádja őt, csodálják, szeretik, kedvelik.

Ott volt Benedetto Croce, aki nem volt vallásos ember, nagy filozófus. Írt egy szép kis könyvecskét, nem nagyon ismert, a címe: Miért nem mondhatjuk azt, hogy nem vagyunk keresztények?

Tehát vannak bizonyos értékek: például az ember méltósága, a felelősség, az olyan értékek tisztelete, mint a felelősség, a szabad döntés joga, a szolidaritás a társadalom többi tagjával. Szerinte ezek mind-mind a mi kultúránk részei, és úgy gondolom, hogy ezeket az értékeket akkor lehet megőrizni és védeni, ha a társadalom anélkül, hogy ráütné azt a bélyeget vagy azt a címet, hogy keresztény, de mindenféleképpen fontos része legyen a kultúránknak. Megkerülhetetlen része legyen.

Tehát a politikai erőknek jut az a feladat, hogy ezeket beintegrálják a saját projektjeikbe az egyes országok érdekében. Nagyon nehéznek gondolom azt, hogy újra lehessen kezdeni az európai alkotmány megírását és hogy megint át lehessen tekinteni az alapító értékeket. Ez egy konstatació a részemről. Nekem tetszene, ha ezt újra lehetne tárgyalni. Én személy szerint európaista vagyok, meggyőződéses európai, Európa-támogató, de a válság pillanataiban nagyon nehéz nagyobb politikai integrációs formáról beszélni.

Nyilván nem válaszoltam minden megjegyzésre. Ha gondolják, még visszatérhetek rá, de átadnám a szót.

ELNÖK: Köszönjük szépen Szomráky Bélának a hősies erőfeszítést. Már csak röviden szeretnénk kérni helyettes államtitkár urat, hogy a célozott kérdésekre célzott válaszokat kapjunk.

Ódor Bálint válaszai

ÓDOR BÁLINT helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm szépen. Röviden válaszolnék Mesterházy képviselő úr kérdésére. Annak érdekében, hogy a stabilitás erősödjön, a stabilitás az egyik legfontosabb a demokráciában, ennek viszont nagyon fontos fokmérője, hogy minden nemzeti kisebbségnek nyelvhasználati jogot biztosítson, amelyeket megfogalmaz a kárpátaljai magyar közösség. Ezért azt gondolom, hogy a következő időszakban, amikor az ukrán reformok végrehajtására sor kerül, fontos hogy minden olyan magyar igényt meghallgasson az ukrán kormány, amely megfogalmazódik a kárpátaljai magyarság részéről.

És itt eljutunk ahhoz a konkrét kérdéshez, amelyet ön is fölvetett, hogy hogyan viszonyuljunk a kárpátaljai magyar körzet, illetve a választókerület kialakításához. Sajnálatos módon mi ezt egyeztettük, hogy nem tartjuk elfogadhatónak, hogy nem európai megoldás született a kárpátaljai választókerület kialakítása esetében, tehát az ukrán kormány a saját törvényét nem hajtotta végre, amely törvény előírta volna, hogy a nemzeti kisebbségek helyzetét és számarányait figyelembe kell venni a körzet kialakításakor. Erre nem került sor, és azt gondolom, hogy mi egyértelművé tettük, hogy ezt nem tartjuk elfogadhatónak, és a következő időszakban sem tartjuk elfogadhatónak. A kérdésére, hogy a 62 helyet ajánlották föl Brenzovics Lászlónak, azt gondolom, nagyon fontos, hogy a kárpátaljai magyarság képviselve legyen az ukrán parlamentben, törvényhozásban. Emellett továbbra is egyértelművé tesszük, hogy fontosnak tartjuk, hogy a választási törvény alapján a jövőben kialakuljon egy magyar választási körzet, tehát megfelelően legyen végrehajtva, az európai értékeknek megfelelően legyen végrehajtva Ukrajna saját törvénye.

Én magam 10 napja jártam Kárpátalján, tájékoztam én is a helyzetről, és azt gondolom, hogy nagy jelentősége van annak, hogy a kárpátaljai magyarságnak milyen erős érdekképviselője lesz. Ennek fontos eszköze, talán a legfontosabb eszköze az ukrán parlamentbe való bejutás, de egyébként meg kell említeni, hogy nagyon fontos az is, hogy az Európai Parlamentben képviselve van a kárpátaljai magyarság azáltal, hogy van egy európai parlamenti képviselő, aki a Fidesz listáján került be az Európai Parlamentbe. Én itt is látok egy nagyon fontos lehetőséget arra, hogy a kárpátaljai magyarság érdekében föllépjen a kárpátaljai közösség.

A szkepticizmusról. Nagyon sok mindenben osztom nagykövet asszony vélekedését, és csak távirati stílusban szeretnék válaszolni az idő rövidségére való tekintettel. Azt gondolom, mi évek óta az EU-realista megközelítést alkalmazzuk. Nem derül ki, hogy mit értünk ez alatt, de azt gondolom, az nagyon fontos, hogy a következő időszakban ne elméleti vitákat folytassunk itthon, illetve főleg az Európai Unióban arról, hogy hogyan kéne működnie az Európai Uniónak, amit a bevezetőmben is mondtam, hanem arra koncentráljunk, hogy tényleg olyan kérdésekre találjunk válaszokat, amelyek a magyar polgárokat is érintik, közvetlenül érintik.

A munkahelyteremtés nagyon fontos célkitűzés, de nagyon jó példa a roamingdíjak csökkentése, amit sikerült elérni, tehát ilyen kérdésekre szeretnénk koncentrálni. Ugyanakkor rendkívül fontosnak tartjuk azoknak az értékeknek és alapelveknek a tiszteletben tartását, bármilyen következő vitában, amelyek a szerződésben szerepelnek, mint például a szerződések tiszteletben tartása, hogy ne lépünk túl a hatáskörökön; kettő: az egyenlő elbánás biztosítása. Nagyon örülök,

hogy ez is elhangzott itt, bár nem így, ebben a kontextusban, de lényeges, hogy még a látszatát is kerüljük el annak, hogy kettős mérce van az Európai Unióban. Ez nagyon fontos kérdéskör, az emberek ezt saját bőrükön is érzékelik, ha erre sor kerülne.

Ami nagyon lényeges és ezt hangsúlyozzuk régóta, hogy az alkotmányos örökséget minden tagállamnak tiszteletben kell tartani. Ezt egyébként az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke tartalmazza is.

Érintenék még egy témát: az uniós forrásokat. Azt gondolom, hogy az uniós források láthatóan hozzájárulnak a magyarországi infrastrukturális beruházások megvalósításához. Ez világosan látszik, ennek nyilván a magyar emberek is érzik a hasznát, és azt kell mondani, hogy a 2014-20-as ciklusban, ahol is sikerült az egy főre jutó uniós támogatás összegét még növelni is a mostanihoz képest, olyan célok megvalósítására is lehet uniós forrásokat felhasználni, ami közvetlenebbül fogja érinteni a munkahelyteremtést, a kis- és középvállalkozásokat és ezáltal az emberek életét, és azt gondolom, hogy ez is egy nagy változás, és pozitívum lesz ebben a kérdésben.

Arra szeretnék röviden utalni, hogy minden diverzifikációs projektet és kezdeményezést a magyar kormány támogat. Tehát szeretnénk ebben segíteni az Uniót. Elnök úr is utalt arra a projektre, amivel TAP-ból föl lehetne hozni Magyarországra felé is a gázt, ezért ezt is természetesen támogatjuk. Egyébként mást is támogatunk. Mást is támogatunk, hogy az észak-amerikai palagáz például ismert Európában, ennek még vannak feltételei, amit az USA kormányának biztosítani kell, ezért minden ilyen támogatunk.

Arra, hogy milyen hatással vannak a szankciók. Azt szeretném jelezni, hogy vannak közvetlen meg közvetettebb hatások, ezért egy teljes képet nagyon nehéz adni bármelyik országnak. Van egyrészt hatása annak, hogy az EU-s szankciók bevezetése milyen közvetlen hatással van a magyar gazdaságra, a magyar mezőgazdaságra, illetve az orosz ellenszankcióknak milyen hatásaik vannak. Azt tudom mondani, hogy folyamatosan figyeljük ezt a helyzetet. Az augusztusi szankciók és az azt követően bevezetett orosz ellenlépések kapcsán az a 80 millió eurós évenkénti hátrány éri a magyar gazdaságot, ez az, ami napvilágot látott adat. Ugyanakkor azt kell látni, hogy a szeptemberben bevezetett szankciók közvetlenül specifikus magyar érdeket nem érintenek. Arra kell figyelni, hogy milyen orosz ellenlépések lehetnek, és ezért nyilvánvalóan ennek a nagyon szoros figyelemmel kísérése a mi feladatunk, és ezt meg is tesszük.

A vegyesbizottságok tekintetében annyit tudok mondani, hogy ami nekem megvan információ, az az, hogy magyar részről kezdeményeztük a magyar-orosz vegyesbizottság összehívását, amelynek Szijjártó Péter az elnöke. Reményeink szerint erre egy hónapon belül sor is kerül, tehát az időpont-egyeztetés folyamatban van. Az ukrán esetben sajnos nem tudom megmondani, hogy pontosan holt tart ez a folyamat, de úgy tudom, hogy ott is van egy egyeztetés ebben. Nagyon röviden válaszoltam és kimerítően.

Egyetlenegy utolsó megjegyzés a GMO-k kapcsán: nagyon fontos, hogy a két ország álláspontja megegyezik a kérdésben. Sikerült az első félévben elérni azt, hogy megszületett egy olyan uniós jogszabály, amely lehetővé teszi, hogy új GMO-termékek, mezőgazdasági termékek bevezetését gyakorlatilag a tagállamok könnyebben megakadályozhassák, tehát nagyobb mozgástere nyílik most az uniós tagállamok hatóságainak arra, hogy ha úgy ítélik meg, hogy az új termék bizonyos szempontból nem megfelelő a magyar piacon, akkor meg tudjuk tiltani ennek a termesztését. Ez egy nagyon fontos eredmény, ezért is már évek óta felszólaltunk, és küzdöttünk ezért a jogszabályért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mesterházy képviselő úr!

További kérdések és válaszok

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a válaszokat, különösen a nagykövet asszonynak a részletes kifejtést. Felcsigázott államtitkár úr, ha a Külügyi bizottságban lenne lehetőség arra, hogy az EU-realista megközelítést - amit a magyar kormány képvisel - egy kicsit részletesebben kifejtjenék, az az épülesemet szolgálná, mert ezt másképpen nevezném, amit a kormány összességében, legalábbis a miniszterelnök úr képvisel. A korábbi külügyminiszterekről és miniszteri vezetőkről másképpen gondolom. Azt gondolom, a miniszterelnök úr nem ezt az EU-realista megközelítést alkalmazza, úgyhogy nem lenne rossz, ha erről is lehetne vitát folytatni. Ez egy nemzetstratégiai kérdés a történetben.

Arról kérnék tájékoztatást, hogy az ukrán-magyar vegyesbizottság ügyében hogyan állunk. Arról is kérnék, ha van rá lehetőség, hogy a 80 millió euróból mekkora összeg az, amit Magyarország megkaphat az európai uniós kompenzációs alapból. Szerintem az az érdekes egészen biztosan mindenki számára, hogy akár ebben kell-e bármilyen olyan plusz segítséget adni, ami egy európai parlamenti lobbistát jelent adott esetben a szocialisták frakciója részéről, hiszen azt gondolom, minden segítséget meg kell adni ezekhez a törekvésekhez. Bocsánat, csak ennyit szerettem volna hozzátenni.

ELNÖK: Köszönöm. Én pedig annyit szeretnék hozzátenni ehhez a kárpátaljai beágyazáshoz, hogy a kárpátaljai magyar politikában az látható, hogy a Kárpátaljai Magyarok Kulturális Szövetsége határozottan, erélyesen képviseli a kárpátaljai magyar érdekeket, és megállapodást kötött Porosenko elnökjelölttel. Ennek az elnökjelölti megállapodásnak az eredményeként a magyar közösség nagy arányban támogatta Porosenkót, és ez nem választható el attól, hogy most a Porosenko-blokk listáján befutó helyet ajánlottak Brenzovics Lászlónak, és ez attól sem választható el, ez a tény, hogy gyakorlatilag most ezt az ajánlatot a szombati napon a KMKSZ választmányi ülése jóváhagyta. Tehát szerintem nekünk nem kell többet a kárpátaljai magyarok ügyében tennünk, minthogy támogatjuk az ő legitim képviselőiket és az ő megközelítésüket, az ő értékelésüket magunkévá tesszük.

Némi probléma, hogy az UMDSZ nem KMKSZ, de e tekintetben azt gondolom, az elmúlt időszakban kitapintható egy egyre inkább egymáshoz konvergáló KMKSZ-, UMDSZ-magatartás. Tehát a magam részéről ezt is derűlátással tekintem. Ne legyünk kárpátaljaibbak, hogy így mondjam, kicsit magyartalanul, mint ők maguk. Azt gondolom, az a feladatunk, hogy őket támogassuk. Ez az elkövetkezendő időszakban elhozhatja azt, hogy legyen újra egy magyar képviselője a KMKSZ elnökének a személyében a kijevei parlamentben. Azt gondolom, ez egy alapvető nemzeti érdek, és jó lenne, ha ebben egyetértés tudna kialakulni a magyar politikai életben belül úgy Magyarországon, mint Kárpátalján. Köszönöm szépen.

Ódor Bálint még jelezte, hogy szeretne röviden reagálni. Parancsoljon!

ÓDOR BÁLINT helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Valóban nem tértem ki arra a kérdésre, amit feltett elnök úr. A Bizottság először közzétette, ami az Oroszország által bevezetett szankciók, embargó miatti kárenyhítést célozza, de jön most egy második csomag is. Az első csomagnak az volt a megközelítése, hogy nem igazából nézte meg a realitásokat, nem a tagállamok által regisztrált veszteségek alapján osztották szét a pénzt. Most ez a következő javaslat ezt fogja követni, és azt gondolom, így Magyarország is részesülni fog ebből a kompenzációs alapból. *(Mesterházy Attila: Elnök úr, még egy mondatot mondanék.)*

ELNÖK: Mesterházy képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Csak azért, hogy nehogy félreértésként maradjon a jegyzőkönyvben, én arra utaltam, hogy a korábbiakhoz képest a Fidesz álláspontja hál' istennek, változott abban, hogy egy más párt listájáról bejutott magyar képviselőt is magyar képviselőnek tart az ukrán parlamentben, hiszen korábban nem ez volt az álláspontja a Ház elnökének. Ezért mondtam, hogy kimondottan örülök annak, hogy lesz újra magyar képviselő az ukrán parlamentben. Ezt csak megerősíteném és azt is, hogy örömteli az, hogy változott az álláspont. Köszönöm.

ELNÖK: Azt gondolom, a múltat majd megbeszéljük, de hogy ennek most mindannyian örülünk, ebben egyetértünk. Azt gondolom, ez mindenféleképpen egy előny egyébként. Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszönöm szépen, nagykövet asszony, államtitkár úr. Annak különösen nagyon örülünk, hogy államtitkár úr kitart az európai helyettes államtitkárságon, noha már meghallgattuk őt kanadai nagykövetjelöltként. Bízunk abban, hogy nem adja fel. Köszönöm szépen.

Két perc technikai szünet következik, utána pedig szeretném, ha röviden a bizottsági ülés végéhez elérkeznénk. Balatoni Monika államtitkár asszony itt lesz két perc múlva, addig két perc technikai szünetet tartunk. Köszönöm szépen még egyszer, nagykövet asszony. *(Maria Assunta Acilli Sabbatini: Én köszönöm önöknek! Viszontlátásra!)*

(Szünet: 12.18 - 12.25)

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Kérem, foglalják el helyeiket, folytatjuk a bizottsági ülést.

2. a) A kijevei kormány tudtával és utasítására Kelet-Ukrajnában folyó népiirtás, valamint az ehhez nyújtott külföldi támogatás elítéléséről szóló határozati javaslat (H/544. szám) (Gyöngyösi Márton, Vona Gábor (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)

b) Az Izrael állammal megkötött nemzetközi szerződések alkalmazása felfüggesztésének kezdeményezéséről szóló határozati javaslat (H/999. szám) (Vona Gábor, Bana Tibor, Gyöngyösi Márton (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)

c) Ukrajna szuverenitása és területi egységének, határainak sérthetetlensége mellett címmel benyújtott határozati javaslat (H/1215. szám) (Gyurcsány Ferenc, Dr. Vadai Ágnes, Varju László, Dr. Oláh Lajos (független) képviselők önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)

d) Az Ukrajnában kialakult helyzetről szóló politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat (P/1197. szám) (Fodor Gábor (független) képviselő önálló indítványa) (Döntés tárgysorozatba-vételről)

Tisztelt Bizottság, Kollégák! Nagy tisztelettel köszöntöm Balatoni Monika államtitkár asszonyt a 2. napirendi pontunknál. Döntenünk kell képviselői önálló indítványok tárgysorozatba-vételéről. 4 darab képviselői indítvány van előttünk. Hadd tegyem föl a kérdést, hogy nem tudjuk-e ennek a 4 indítványnak a tárgyalását összevonni. Van-e kifogása ezzel kapcsolatban bárkinek? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincsen, összevonám ezt a 4 indítványt, mert 3 Ukrajnáról szól, illetőleg 1 Izraelről. De annak ugyanaz az előterjesztője, mint az egyik ukrajnásnak.

Tehát azt szeretném nagy tisztelettel kérni, kérdezni, hogy kíván-e az a) indítvány tekintetében indoklást adni Gyöngyösi Márton. Kíván-e? Egyelőre csak igen-nemmel. *(Gyöngyösi Márton: Igen.)* Igen. A b) indítvány esetében kíván-e? *(Gyöngyösi Márton: Igen.)* Rendben.

A c) indítvány esetében van-e valaki, aki szeretne előterjesztői véleményt mondani? *(Az elnök és a bizottság munkatársa egyeztet.)* Gyurcsány Ferenc jelezte, hogy nincs jele.

Itt viszont a kormány álláspontjára e vonatkozásban is kíváncsiak vagyunk, és a d) indítvány esetében Fodor Gábort helyettesíti-e valaki? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem Akkor itt sem.

Akkor a következő eljárást szeretném javasolni. Hallgassuk meg először Gyöngyösi Márton két indítvánnyal kapcsolatos indoklását, ezt követően pedig hallgassuk meg a kormány véleményét mind a 4 indítvánnyal kapcsolatban.

Bejelentem, hogy Demeter Mártát Mesterházy Attila helyettesíti. Ha ez így elfogadható, megadnám a szót Gyöngyösi alelnök úrnak, parancsoljon!

Gyöngyösi Márton kiegészítése az a) és b) indítványhoz

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök úr, bocsásson meg, csak még ilyen rendszerben nem volt módom előterjesztőként felszólalni. Most akkor Izraelről és Ukrajnáról együtt?

ELNÖK: Igen, igen, ha kérhetem. Mi indokolja a két indítványt?

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Értem. Az a határozati javaslat, ami előttünk van - először az ukrán indítványunkról beszélnek -, ami nagymértékben megkülönbözteti a másik két, Ukrajnával kapcsolatos indítványt, az az, hogy az Országgyűlést szólítjuk fel arra, hogy a kormányt a tekintetben motiválja és felszólítja a magyar Országgyűlés, hogy a kijevi kormányt ítélje el, amely az utóbbi hónapokban nyugati támogatással a Donyeck és Luhanszk megyékben élő polgári lakossággal szemben fegyveres agressziót hajtott végre, és a népirtás kritériumrendszerét teljes mértékben kimerítette. Ennek a konfliktusnak, mint tudjuk, már több száz halottja van, és ennek következtében már 23 ezer, jórészt oroszajkú menekült el Ukrajnából, és ezt nagyon fontos hangsúlyozni, hogy itt bár oroszajkú kisebbségekről van szó, mégis ukrán állampolgárokról és ukrán lakosokról.

Tehát aminek itt a szemtanúi vagyunk az ukrainai eseményeknél, az az, hogy egy kormány külső támogatással a saját népe ellen hajt végre népirtást. Miközben mi nagyon sokat beszélünk Ukrajna területi integritásáról és Ukrajna területének védelméről, közben nagyon nehéz azt tolerálni, hogy egy kormány külső támogatással a saját népe ellen lép föl. Úgy gondoljuk, hogy ez teljes egészében elítélendő, különösen ha ehhez a cselekményhez nyugati támogatást kap az Európai Uniótól és az Amerikai Egyesült Államoktól is.

Erről itt már az ülést megelőzően is beszélgettem több képviselőtársammal, akik azzal nyugtatgattak, hogy ez egy ennél lényegesen bonyolultabb kérdés, de azért érdemes megnézni ennek az egész kérdéskörnek az előzményeit: ki sértette meg

Ukrajna területi integritását és Ukrajna szuverenitását első körben. Én azt gondolom, ha tiszteletben tartjuk a demokrácia szabályait, hogy kormányok szabad választásokon jönnek és mennek, kormányok sorsa szabad választásokon dől el, márpedig a Janukovics-kormányt minden fontos szereplő elismerte, hogy szabad választásokon választották meg, és félreértés ne essék, nem szeretném Janukovicsot bármilyen pozitív színben feltüntetni, Janukovics kormányának a korrupciója, teszetoszasága és teljes inkompetenciája nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy Ukrajna ilyen válságba keveredett.

No, de ha a demokrácia első számú szabálya az, hogy választásokon dőlnek el az erőviszonyok, és választások útján lehet kormányokat elmozdítani és új kormányokat a helyükre ültetni, akkor kérdezem én, mi volt az a titkosszolgálati és egyéb, nem kormányzati szervek által nyújtott támogatás, aminek következtében a majdani események oda fajultak, ahová fajultak? Itt mindannyian nemcsak az újságokból tájékozódunk, nagyon jól tudjuk, hogy milyen események állnak ennek az egész eseménysorozatnak a hátterében. Ezek közül csak egyet szeretnék kiemelni, azt a telefonbeszélgetést, ami az idei év februárjában kiszivárgott. Ez Victoria Nuland State Department-beli államtitkár asszony és a kijevi amerikai nagykövet asszony között zajlott. Victoria Nuland - ennek a hitelességét ő maga és a State Department is elismerte - tett egy-két eléggé dehonesztáló megjegyzést az európai uniós politikai elitre, utána felháborodásának adott hangot, hogy már ötmilliárd USA-dollárt belefecceltek az ukrán forradalomba, de még mindig nincs eredmény, és felsorolta azokat az embereket a Majdanról, akiket az amerikai adminisztráció kormányon szeretne látni Ukrajnában. Ez még hetekkel és hónapokkal azelőtt volt, hogy az oroszok a saját kisebbségük védelme érdekében felléptek volna Ukrajna területén.

Tehát kérdezem én, ki az, aki Ukrajna területi integritását és szuverenitását folyamatosan megsértette. Úgy gondoljuk, igenis itt lenne az ideje, hogy a magyar kormány határozottan állást foglaljon ebben a kérdésben és elítélje a kijevi kormány agresszióját a saját népe ellen, felhívja a figyelmet arra, hogy Ukrajna területi integritását nem lehet úgy garantálni, ha közben a kormány a saját népe ellen hadjáratot folytat, ráadásul olyan eszközökkel, amelyeket a nemzetközi jog tilt, kazettás bombák, foszforbombák és a civil polgári lakosság ellen elkövetett cselekmények és offenzívák. Természetesen ami még nagyon fontos, hogy az, ami Kelet-Ukrajnában most, jelenleg zajlik, nagyon könnyedén áterjedhet Kárpátaljára is.

Itt már szó volt arról, hogy alapvetően kisebbségellenes intézkedések sorozatát hajtotta végre a kijevi kormány, a nyelvtörvény az egyik. Nyilvánvalóan a nyelvtörvény visszavonása az egyik, ez a folyamatos katonai agresszió pedig még ennél is sokkal súlyosabb lépés, amit a Magyar Országgyűlésnek és a magyar kormánynak határozottan el kell ítélnie. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Hadd adjam meg a szót még egyszer alelnök úrnak az izraeli indoklásra!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Van egy másik határozati javaslat, amely előttünk fekszik, és amelyről feltételezem, hogy minden képviselőtársam elolvasta a mai ülés kezdetén. Ez egy országgyűlési határozati javaslat, amely Izrael állam elítélésére irányul, ugyanis amint az jól látható, néhány évente, szinte majdnem pontosan két évente az egész világ elborzadva kénytelen végignézni azt, hogy Izrael állam a palesztinok ellen népiirtást hajt végre. Jól tudjuk azt, hogy Izrael állam a saját szóhasználatában is megszállt területeket tart megszállva, Gázát, a Golán-fennsíkot és Ciszjordániát, ezeken a területeken pedig

folyamatosan a nemzetközi joggal ellentétes agresszióval próbálja meg a palesztin őshonos kisebbséget a saját földjein ellehetetleníteni.

A nemzetközi jog szerint illegális telepek létesítése Ciszjordániában, a nemzetközi joggal ellentétes falak építése a zsidó és a palesztin állampolgárok vagy nép közé és természetesen a gázai mészárlás annak a Gázának a területén, amely világunk legnagyobb szabadtéri börtöne és koncentrációs tábora, amely blokád alatt van, és amelyet folyamatosan szisztematikusan bombáz Izrael mondvacsinált okokból. Hogy ez mennyire cinikus, ez a háború, és hogy itt mennyire nem beszélhetünk izraeli-palesztin konfliktusról, hiszen egy konfliktusban mindig feltételezhetően egyenlő feltételek és egyenlő feltételekkel küzdő felek állnak egymással szemben, ez az izraeli-palesztin konfliktusról nem mondható el. Ugyanis amíg Izrael állam a világ legnagyobb hadigépezetével rendelkezik, mögötte az Amerikai Egyesült Államokkal, amely - és hogy a cinizmusra egy picit rávilágítsak - még a júliusi hónapban, miközben folyt a gázai népirtás, csecsemők, nők, civilek százai haltak meg, az Amerikai Kongresszusnak, mielőtt elment nyaralni, az utolsó napján az volt a legfontosabb teendője, hogy a képviselőházban és a szenátusban keresztülverjen egy olyan törvényt, amely 250 millió USA-dollárt garantált Izrael államnak, hogy az Amerikától korábban kapott vaskupola-védelmi rendszert biztosíthassa és annak a költségeit állhassa. Tehát miközben a híradás itthon és külföldön, a nyugati sajtóban is folyamatosan arról szól, hogy na de a palesztinok is lőnek ki Kassam-rakétákat Izrael felé, itt a mondat vége, arról már keveset beszélnek, hogy ebből mennyi ért célba. Egy sem, kedves képviselőtársaim, ugyanis a vaskupola garantálja Izraelnek a teljes biztonságát. Nincsen ezzel semmi probléma, én nem kívánom, hogy ezek a rakéták célba érjenek, de azt úgy beállítani, hogy itt egymással szemben egyenlő felek állnak és egyenlő feltételekkel folytatják a palesztinok a saját szabadságharcukat a saját önálló és független államukért, ezt ne próbáljuk meg így beállítani.

Izrael államnak illene a nemzetközi joghoz visszatérnie, az ENSZ-nek pedig ezt kikényszerítenie, hiszen az ENSZ 1947-es határozata kimondja azt, hogy Izrael államnak igenis joga van a létezéshez, ez azt is kimondja, hogy egy palesztin állam mellett. Tehát amíg nincs palesztin állam és nincs palesztin független államiság, addig a palesztinok egy szabadságharcot folytatnak a saját létezésük és a saját törekvéseik legitimitása érdekében.

Nagyon jó lenne, ha ezt a világ észrevenné és nyomást gyakorolna Izrael államra, hogy hagyja abba ezt a népirtást. Az egyik módja ennek az, hogy Magyarország - és erről szól ez a határozati javaslat -, a Magyar Országgyűlés felszólítja a kormányt, hogy a kormány járjon közben azért, hogy azokat a nemzetközi szerződéseket, amelyeket például az Európai Unió is kötött Izraellel, mondja fel addig, amíg a palesztin állam, a palesztin független állam létre nem jön. Különösen fontosnak tartjuk ennek a szerződésnek a felmondását egy ilyen esetben, annak a szerződésnek a felmondását, amelynek - itt az EU és Izrael között létrejött társulási szerződésről van szó - a (2) bekezdésében az áll, hogy a felek tiszteletben tartják az emberi jogokat, az emberi szabadságjogokat. Teljesen nyilvánvaló az, hogy ezt Izrael állam folyamatosan megsérti a palesztinokkal szemben. Éppen ezért úgy gondoljuk, hogy mivel jogsértés történt, Izrael megszegi a társulási szerződésben foglaltakat, ezeket fel kell mondani, Magyarország - amíg Izrael népirtást hajt végre a palesztinokkal szemben - a diplomáciai kapcsolatok megszakításával próbáljon meg nyomást gyakorolni Izrael államra. Úgy gondoljuk, hogy ez erkölcsi kötelessége a magyar kormánynak és a Magyar Országgyűlésnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Most megadom a szót a kormány képviselőjének és utána meg a képviselőcsoportoknak, illetve a képviselőknek. Államtitkár asszony!

Balatoni Monika válasza

BALATONI MONIKA államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ha jól értelmeztem, akkor tulajdonképpen együttes válaszadásban talán az ukrainai helyzetre megadhatnám a választ, hiszen nagyon jól látjuk, hogy Ukrajna szuverenitása és Ukrajna támogatása az ország '91-es függetlensége óta a magyar külpolitika egyik sarokköve.

Magyarország kormányai mindig is ennek a cselekedetnek a szellemében jártak el. Magyarország az Európai Unió és a NATO tagjaként, valamint szomszédos országgént az ukrán válság kirobbanása óta következetesen kiáll Ukrajna szuverenitása és területi integritása mellett.

Magyar részről a visegrádi négyek elnökeként is következetes támogatást nyújtottunk, és kiemelt figyelmet fordítottunk Ukrajna fokozott megsegítésére, így az ukrán ügy nemzetközi fórumokon való kiemelt képviseletére is. Több konkrét területen is jelentős támogatást nyújtunk és nyújtottunk, mint ahogy említettem korábban, tehát Ukrajnának a kétoldalú keretek között, illetve a nemzetközi szervezetek tagjaként, a nemzetközi missziókban is szerepet vállalva ezt a támogatást folyamatosan megadjuk.

Egyáltalán a Külgazdasági és Külügyminisztérium nem támogatja most egy olyan politikai nyilatkozat kiadását, ami egyáltalán nem időszerű. Álláspontunk szerint a politikai nyilatkozat tárgyalása és kiadása mind az orosz-ukrán válság, mind a kétoldalú kapcsolataink alakulása szempontjából káros lehet a későbbiekre nézve.

A magyar kormány csatlakozott - még egyszer mondom - az orosz-ukrán válsággal kapcsolatban született uniós és NATO-s nyilatkozathoz és határozathoz, és ennek a szellemében jár el. Tehát összefoglalva: tulajdonképpen Ukrajna szuverenitására, területi egységére, sértetlenségére és a népiirtással kapcsolatos előterjesztésre a Külgazdasági és Külügyminisztérium nem támogatja az előterjesztést.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tehát a 3 ukrán vonatkozású javaslattal kapcsolatban kifejtette az államtitkár asszony az elutasító álláspontját. Megkérhetem arra, hogy az izraeli javaslattal kapcsolatban is fejtse ki a kormány álláspontját? Parancsoljon!

BALATONI MONIKA államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm. Magyarország és Izrael egy szélesen és folyamatosan fejlődő társadalmi-gazdasági és állami kapcsolatrendszer épített ki az elmúlt években. Talán az önök számára is ismeretes, hogy most emlékezünk meg a diplomáciai kapcsolataink újrafelvételének 25. évfordulójáról. Ezek a rendezvények jól bizonyítják a kapcsolatok modern jellegét is, azaz a gazdasági, innovációs és oktatási kapcsolatok területén kialakított új dimenziókat.

Ugyanakkor természetesen nem feledkezhetünk meg a történelmi gyökerekről sem. Magyarországon él azonban Közép-Európa legnagyobb zsidó közössége, így a magyar kormány megkülönböztetett figyelmet fordít a zsidósággal folytatott párbeszédre, a történelmi múlt közös feldolgozására; és 2014. a magyar zsidódeportálás 70. évfordulója, a magyar holokauszt emlékéve is. Tehát kiemelten kezeljük az Izraelben élő, ezen évforduló keretén belül és azon túl azt a 200 ezres magyarajkú diaszpórát, amivel a kapcsolataink nem kívánjuk megszakítani.

Az elmúlt 25 évben sikeresen lefektettük az államközi viszonyok jogi és intézményi alapjait, a kétoldalú szerződéses kapcsolatokat, így az Izrael állammal megkötött nemzetközi szerződések alkalmazása felfüggesztésnek kezdeményezéséről szóló határozati javaslat minden felfüggesztést indítványoz, így értelemszerűen a határozati javaslatot nem támogatjuk, ugyanis egy ilyen lépés ellentétes lenne az alapvető nemzeti érdekekkel, a külgazdasági- és külpolitikai értékeinkkel, és úgy gondoljuk, hogy a mai kor realitásával is szembe megy.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Mesterházy képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások, válaszok

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Kérdésem lenne államtitkár asszonyhoz: mit jelent az, hogy nem időszerű?

BALATONI MONIKA államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Azt gondolom, hogy a külpolitikában éppen úgy, mint a belpolitikában, mindig megvannak azok az időpontok, amikor akár a diaszpóra kérdésében, akár a külpolitika kérdésében be kell avatkoznunk egy ország szuverenitásával kapcsolatos kérdésekbe. Most az elsődleges külpolitikai irányvonal az a segítségnyújtás és az integritás figyelembevétele, amit a korábbiakban hangsúlyoztam.

ELNÖK: Képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Elolvastam mindegyik határozatot, és nem látom benne pontosan, hogy hol avatkozunk bele az ország szuverenitásába ezekkel a határozatokkal; különösen annak fényében, hogy a külügyminiszter és az előbb itt helyet foglaló európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkár pont arról beszélt, hogy Magyarországnak ilyen formán be kell avatkoznia ezekbe a kérdésekbe, ha másért nem, a magyar határon túli kisebbség érdekében, természetesen a diplomáciai csatornákat használva. Nem a szót nem értettem, hanem hogy mikor válik aktuálissá adott esetben egy olyan politikai állásfoglalás, amely világossá teszi egyébként a magyar kormány többször ilyen bizottsági üléseken elmondott álláspontját, ami szerintem egybevág nem a Jobbik, de a másik két előterjesztés tartalmával, kettő között talán megfogalmazásbeli különbségek vannak, de alapvetően szerintem egyezik a magyar kormány álláspontjával, legalábbis amit én eddig hallottam a kormány képviselőitől.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Rendhagyó módon Mesterházy képviselőtársamnak tennék föl egy kérdést, hogy itt melyik előterjesztésről beszélt: az 544-esről vagy pedig a 1215-ösről? Hiszen ugyanabban a témában egymással szöges ellentétben lévő határozati javaslatokról van szó. Többé-kevésbé még az elvi megalapozás is majdnem ugyanaz.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Mondtam az előbb, hogy természetesen nem a Jobbikéről beszélek, hanem a másik kettőről.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! További kérdések, hozzászólások? *(Senki sem jelentkezik.)* Engedjék meg, hogy röviden hangot adjak a véleményemnek. Úgy ítélem meg, hogy az Ukrajnával összefüggő 3 indítvány nagyon jól leképezi azt a mentális állapotot, amelyben a magyar közvélemény Ukrajnával összefüggésben van.

Gyöngyösi Márton gondolataihoz annyival kapcsolódnék, hogy nem hiszem, hogy ma lehetne más feladatunk, mint hogy azt az esélyt, ami a jelenlegi ukrajnai vezetés stabilizálására irányuló erőfeszítéseiben testet ölt, azt támogassuk.

És azt kell mondanom, hogy ez a nyilatkozat, amit itt most előterjesztett a Jobbik, semmiféleképpen nem segítené a jelenlegi ukrajnai vezetést, és megjegyzem, a kárpátaljai magyarságot sem a céljai elérésében. Ha ez lenne a célja, hogy valamilyen módon elősegítse az ukrán-orosz konfliktus rendezését ez az országgyűlési határozati javaslat, akkor nem ebbe az irányba mutat megítélésem szerint.

Mint ahogy úgy gondolom, hogy nincs szükség a másik két javaslatra sem, hiszen a magyar külpolitikában a megtett intézkedések az elmúlt időszakban megfogalmazott kormányzati álláspontok, úgy vélem, hogy tükrözik a magyar érdekeket messzemenőig, és akkor van szükség az Országgyűlés részéről olyan indítványra, amely orientálja a kormányzatot, ha ezek a lépések nem lennének megfelelőek és nem lennének kielégítőek.

Ami pedig az izraeli határozati javaslatot szövegszerűen, mind pedig az itt elmondott indoklást illeti, azt gondolom, hogy először is vissza kell utasítanunk azt a szóhasználatot, amit Gyöngyösi alelnök úr alkalmazott a koncentrációs tábor, a népirtás és egyéb kifejezések tekintetében; másodsorban világossá kell tenni, hogy Magyarország elkötelezett a kétállami megoldás mellett, és ha úgy gondolná, és komolyan gondolná a képviselő úr, hogy elkötelezett e mellett a megoldás mellett, akkor nem kezdeményezné a diplomáciai kapcsolatok megszüntetését Izraellel ebben a nyilatkozatban.

A diplomáciai kapcsolatok megszüntetése mind Magyarország, mind a nemzetközi közösség részéről nem feltétlenül segítené a békés és kétállami megoldás elérését, ezért a magunk részéről ezt a javaslatot sem tudjuk támogatni, mint ahogy a négy javaslatból egyiket sem. Köszönöm szépen.

Szavazások

Van-e más hozzászólás, vélemény? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, akkor sorban egyenként szavazunk az előttünk fekvő indítványokról. Ki támogatja az első indítványt, a H/544. számú határozati javaslat tárgysorozatba-vételét? *(Szavazás.)* Egy igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem szavazattal a bizottság elutasította.

A második indítvánnyal kapcsolatban az Izrael állammal megkötött nemzetközi szerződések alkalmazása felfüggesztésének kezdeményezéséről szóló H/999. számú határozati javaslat tárgysorozatba-vételét ki támogatja? *(Szavazás.)* Egy igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem szavazattal a bizottság nem támogatja.

A harmadik a H/1215. számú határozati javaslat Ukrajna szuverenitásával összefüggésben. A tárgysorozatba-vételét ki támogatja? *(Szavazás.)* Két igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazattal a bizottság nem támogatja.

A T/1197. számú javaslat Fodor Gábor független képviselő javaslata. Ki támogatja a tárgysorozatba-vételét? *(Szavazás.)* Kettő igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

A napirendi pontjaink tárgyalásának végéhez értünk. Hadd kérdezzem meg, hogy van-e bárkinek kérdése, javaslata! *(Nincs jelentkező.)* Hamarosan az őszi menetrenddel kapcsolatban egy javaslatot fogok letenni a bizottság asztalára, hogy

mikor tartunk bizottsági üléseket. Most már láthatók hozzávetőlegesen az elkövetkezendő három hónap plenáris ülései. Alapvetően azt tekintem irányadónak, hogy szerdán délelőtt 10 órakor, lehetőség szerint amikor plenáris ülést tartunk, akkor tartunk bizottsági ülést is. Tehát azt szeretném kérni a képviselőtársaimtól, hogy erre készüljünk és úgy ütemezzük. Van egy-két kivétel, amikor olyan nemzetközi kötelezettségeink vannak, Európa Tanács, miegymás, ami miatt ez nem lehetséges, de nagyjából erre készülünk. Ha nincs más megjegyzés, akkor megköszönöm államtitkár asszonynak, illetőleg a vendégeinknek, a képviselőtársainknak a jelenlétet. Az ülést bezárom. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 53 perc)

Németh Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Barna Beáta és Vicai Erika